

Tineretul lumii

Biblioteca
Kod
Hunedoara

10
1958

DRAGI CITITORI DIN ROMANIA.

Dacă doriți adrese ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență adresați-vă **SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.**, Benczur-utca 34, Budapesta VI, R.P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă în valoare de 1,50 lei.

În cazul când solicitați și publicarea unui anunț la rubrica „prietenilor prin corespondență” din revista „Tineretul lumii” valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 lei. **TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex. franceză, engleză, rusă etc.).

COMITETUL DE REDACȚIE:

Director: Werner LAMBERZ (R.D.G.)
Redactor-șef: Sukhendu MAJUMDER (India)
Membri: CHARVENET Paulette (Franța), CHEIKH Bara Lo (Senegal), JEUTNER Klaus (R.D.G.), KALLBERG Sture (Suedia), KHRAISHI Ibrahim (Iordană), LATORRE E. (Spania), VOLODIN Lev (U.R.S.S.), WILLISTON Floyd (Canada).

ADRESE:

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapesta VI — R. P. Ungară.
Redacția editiei în limba română: București, Piața Școlii nr. 1.

Din 1953 există în Egipt Federația Generală a Cluburilor Sătești. Activitățile sale cuprind toate aspectele vieții sătești. Aci se acordă multă atenție muncii cu tineretul. De curând a avut loc primul festival organizat la Uswan sub patronajul acestei federații. Fotografiiile noastre vă dau o idee despre acest eveniment.

1. Tînăr cîntînd dintr-un instrument muzical foarte răspîndit la sate.
2. Doi tineri „scimeuri”.

3. Dans străvechi de pe timpul faronilor.

4. Dansator călare dansînd după muzica arghonului (specie de fluier).

În numărul viitor al revistei d-l Khaled Muhyi Eddin, președintele Federației Generale a Cluburilor Sătești, vă va da câteva informații despre această organizație.

ASTĂZI

ÎN

AMERICA

LATINĂ

În numărul revistei pe care-l aveți în față, veți găsi numeroase articole tratând despre tineretul din America Latină, despre problemele și activitățile sale, despre mijloacele sale de existență și despre năzuințele lui. Continentul acesta uriaș, cu nenumăratele sale țări ce-și au fiecare propria lor tradiție istorică și condițiile specifice de viață, continentul acesta îndepărtat, și prin aceasta și mai atrăgător, trezește din an în an un interes mai mare.

Astăzi America Latină — unde înfloresce natura sclipitoare de culori și bogății — este pământul luptelor încordate pentru cucerirea unei fericiți pe care însăși natura le-o oferă popoarelor sale. Capitalele sale sînt moderne, viața lor intensă, dar satele sînt înapoiate — în ele domnesc mizeria și foametea.

Astăzi America Latină este un uriaș ce se trezește: ea își adună toate forțele democratice, care, conștiente de propria lor menire, duc lupta împotriva colonialismului, ce frînează progresul independent al națiunilor sale.

Inspirîndu-se din exemplul marilor elibăratori, ca Simon Bolivar, José Marti, Antonio Maceo, Bonito Juarez, Artigas, San Martin și alții, tineretul Americii Latine participă cu curaj la soluționarea problemelor naționale ale societății latino-americane.

Colaborarea, schimbul reciproc, stabilirea relațiilor prietenești sînt toate manifestări ce marchează în mod pozitiv mișcarea de tineret din America Latină.

Năzuința spre care tinde astăzi mișcarea de tineret din America Latină este o întîlnire a tineretului din America Latină.

Viața, dorința întregului tineret latino-american de a discuta în comun propriile sale probleme, ca dreptul la muncă, la cultură, la sport, la o viață democratică, posibilitățile concrete de a-și croi calea spre progresul independent al țărilor sale îl fac să studieze în mod serios posibilitatea realizării unei întîlniri a tineretului latino-american. O astfel de întîlnire ar da un avînt mare dorințelor de libertate, de independență economică, de progres și de pace ce însuflețesc popoarele de dincolo de „Rio Grande“.

F.M.T.D., care a sprijinit întotdeauna lupta dreaptă a tineretului latino-american, și-a fixat ca una din sarcinile sale principale organizarea și sprijinirea inițiativelor celor mai variate ce favorizează stabilirea și întărirea legăturilor de prietenie, cunoașterea reciprocă dintre tinerii de pe acest continent și tinerii din toate țările lumii.

Fără îndoială, tinerii din țările Americii Latine au știut să se folosească de experiențele fraților lor din Asia și Africa; într-adevăr, ei sînt astăzi angrenați în această acțiune, hotărîți să-și cucerească drepturile naționale și să stabilească o pace trainică.

Lo Chelkh Bara, reprezentantul F.M.T.D. vorbind la un miting al tineretului la Santiago de Chile cu prilejul zilei de 1 Mai 1958

Tineretul lumii

Revistă internațională a tineretului editată de F.M.T.D. Apare lunar în limbile: germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă, și o dată la două luni: în arabă și suedeză.

sumar

Pag.

- 1 Astăzi în America Latină
- 2 Tineretul venezuelian în lupta pentru democrație
- 3 Dorința de unitate
- 4 Guatemala, țara quetzalului
- 5 Alături de tineretul cuban
- 5 Întîlnirile fetelor
- 6 Problemele tinerilor muncitori
- 7 Patru studenți își exprimă părerile
- 8 Aspecte din folclorul argentinian
- 9 Împlinirea a 40 de ani de la reforma universitară
- 10 Două săptămîni în Spania
- 12 Concursul și Festivalul internațional „George Enescu“
- 14 A doua tinerete a gimnasticii
- 15 Noctele de cocos din Trinidad
- 16 Declarația F.M.T.D. privind situația din regiunea Talca
- 18 Vocea popoarelor
- 20 Atomito și Hydromede
- 21 Ne scriu cititorii
- 22 Festivalul este important și necesar pentru tineret
- 24 Experiențele nucleare sînt nădărmătoare! Ele trebuie să înceteze
- 24 Cupinte încruciate

TINERETUL VENEZUELIAN

în lupta pentru

Ultimele evenimente din Venezuela au arătat încă o dată rolul foarte important pe care-l joacă tineretul în viața politică a țării. Într-adevăr, împreună cu întreg poporul, tineretul a dat o ripostă energică celor ce pregăteau lovitura de stat din Venezuela, celor ce-și inchipuiău că pot da înapoi procesul democratic ce se desfășură în țara noastră în ultimele luni după căderea dictaturii fasciste care a înscris pagini din cele mai întunecate în istoria Venezuelei.

Prestigiul și autoritatea pe care le-au câștigat tineretul venezuelian în fața întregului popor datează din anii lungi de luptă pentru revendicările sale, precum și pentru marile obiective democratice și patriotice ale națiunii.

Într-adevăr, încă din perioada întunecată a ilegalității, existau în țară patru organizații politice de tineret, înființate de pe timpul anilor democrați, 1945—1948, și anume: Secția de tineret a Acțiunii Democratice — partid majoritar liberal-socialist; Tineretul comunist venezuelian; Avangarda de tineret a Uniunii Republicane Democratice — partid liberal și patriot; Tineretul Revoluționar Copeyana din Partidul social-creștin venezuelian. Organizațiile acestea (mai ales Tineretul Acțiunii Democratice și Tineretul comunist) au dat dovadă de tărie și combativitate în timpul anilor grei ai dictaturii perezjimeniste.

Unde și cum duceau aceste organizații politice lupta lor? Ele duceau lupta pe două fronturi: printre studenți și în rândurile tineretului muncitor. Dictatura in-

terzicea orice organizație, chiar și cele culturale și sportive. Înfruntând teroarea, aceste organizații foloseau formele cele mai diverse legale și ilegale pentru mobilizarea studenților și tinerilor muncitori la nenumărate acțiuni revendicative și politice. Nimeni nu ar putea nega astăzi nivelul ridicat al conștiinței politice de care au dat dovadă studenții și tinerii muncitori venezuelieni. Desigur, aceasta nu este întâmplător, ci corespunde întregii munci ilegale și conducerii politice conștiente a tineretului, supus încercărilor celor mai grele. În ciuda terorii polițienești, întregul popor, și alături de el tineretul, s-a ridicat ca un singur om, făcând glorioasa grevă revoluționară din ianuarie, a cărei minie a prilejuit fuga rușinoasă a dictatorului. În zilele acelea, tineretul venezuelian a jucat un rol de primă importanță, adesea hotărîtor. Manifestele Frontului Universitar arătau poporului nu numai adevărata față a dictaturii în toată urțenia ei, dar mai ales demonstrau avîntul combativ al tineretului și studenților hotărîți să se angajeze în orice luptă contra dictaturii. Studenții, însuflețiți de suflul revoluționar și patriotic, au dat un bun exemplu de combativitate, neevitînd ciocnirile cu poliția, înarmați fiind cu grenade, și sfidarea fățișă a dispozițiilor date de aceasta. Înfricoșătoarea „securitate națională” își pierdea pur și simplu capul nemaîstîind cum să împiedice mitingurile, manifestațiile, răs-pîndirea în masă a manifestelor. Astfel a fost detronat dictatorul.

Prestigiul și autoritatea dobîndite de studenți și de tineretul muncitor în zilele acelea istorice din ianuarie s-au afirmat în chip strălucitor în zilele ce au urmat după răsturnarea dictaturii, cînd ordinea publică și securitatea cetățenilor au fost asigurate la Caracas, fără ajutorul poliției, de brigăzile tineretului în legătură directă cu noul guvern provizoriu, dînd încă o dată dovada spiritului lor civic și politic ridicat. Mai tîrziu tineretul venezuelian, prin Frontul Universitar (organ unitar al studenților independenți și al tuturor secțiilor politice de tineret), prin Federația Centrelor Universitare (organ studentesc constituit după căderea dictaturii) și alte organizații, a fost mereu vigilent în privința situației politice naționale dînd comunicate de presă, făcînd vizite dese la guvernul provizoriu, luînd contacte cu celelalte organizații de masă și mobilizîndu-le la manifestații și mitinguri și dezvoltînd mișcarea studentescă prin formarea organizațiilor studentești în toată țara, după ani lungi de interdicție dictatorială... Același avînt s-a produs în toate mișcările de masă, precum și în toate sectoarele mișcării de tineret. În fiecare colțisor locuit al patriei noastre, organizațiile tineretului s-au dezvoltat în mod impetuos: tinerii muncitori au format secțiile lor în sindicate, tinerii țărani s-au organizat în sinul sindicatelor agricole; pretutindeni tinerii au colaborat cu comisiile de ajutor ce au luat naștere în fiecare cartier și în fiecare localitate.

DORINȚA DE UNITATE

În clipa în care tineretul chilean se pregătește să se îndrepte spre urne, pentru a-și alege mandatarul, am primit un articol de la d-l Raul Morales Adriaola, deputat în Parlamentul Chilean din partea Partidului radical și vicepreședinte al F.M.T.D., care ne dă o idee generală despre forțele ce participă la lupta electorală, precum și câteva idei referitoare la bazele pe care va trebui să se realizeze într-un viitor apropiat înființarea tineretului latino-american.

Chile (țara cea mai australă a lumii, încadrată de lanțul înalt și înzăpezit al Anzilor Cordilieri și de cele 3.500 de mile de coastă ale Oceanului Pacific) este una din republicile cu tradiția democratică cea mai pură de pe continentul american. Clasele ei sociale sînt un amestec de europeni și de creoli. Diversitatea pozițiilor și atitudinilor politice, rezultînd din diversitatea economică și socială, face obiectul unor discuții înflăcărute atît în orele de muncă cît și în timpul liber.

Sînt patru candidați la Președinția Republicii care-și dispută actualmente simpatiile cetățenilor. Fiecare din ei reprezintă tendințe și curente bine definite: dreapta, stînga, de centru, stînga marxistă. (Programele prezentate de fiecare candidat și posibilitățile lor concentrează energia oamenilor politici și atenția tuturor cetățenilor. În dezbaterile parlamentare, în dările de seamă din presă, în bătălia dată de fiecare partid strălucește felul de exprimare latin ce se manifestă prin căldura sentimentelor, prin efervescența acțiunii, prin credința nelimitată în favorii.)

Tineretul chilean, aparținînd diverselor partide, printre care și partidul radical, principal adversar al guvernului actual, al cărui mandat de șase ani expiră în scurt timp, își îndeplinește acțiunea sa politică națională prin inițiative inspirate din dorința adîncă de unitate latino-americană. Tineretul este acela care a lansat ideea unui congres la care să participe reprezentanții tuturor păturilor sociale din fiecare țară a Americii Latine, unde să-și poată exprima părerile și lupta pentru dezarmare, pentru reconstrucția economică și instaurarea guvernelor democratice pe tot continentul.

Trei probleme fundamentale vor preocupa conștiința guvernelor viitoare ale noilor generații și ele vor constitui obiectivele dominante ale actualelor guverne latino-americane.

Realizarea acestor sentimente constituie un motiv de speranță în viitorul rezultat electoral.

MOISES ALVARADO

RAUL MORALES ADRIAOLA

Caracas -- peste 250.000 de persoane s-au adunat în Piața Tacerii pentru a manifesta împotriva dușmanilor democrației. De fiecare dată cînd patria este în primejdie, studenții se adună în Piața Universității (stînga)

democrație

Iată în linii generale poziția tineretului și studenților venezuelieni în perioada anterioară evenimentelor recente de la 22 și 23 iulie, ce readuc avîntul revoluționar al glorioaselor zile din ianuarie.

Un grup de militari și civili, sprijiniți de forțele reacționare din exteriorul și din interiorul țării, se infiltraseră tot mai mult în staul guvernului și al armatei. Cu toată întărirea mișcării democratice și antidictatoriale ce se producea în întreaga țară, elementele reacționare reușiseră să ocupe poziții fundamentale nu numai în staul guvernului, ci și în rândurile armatei naționale, manevrînd în așa fel ca să înlăture — ca și în timpul dictaturii — pe ofițerii democrați și credincioși noilor instituții. Evident toate acestea produceau contradicții ce trebuiau să alerteze poporul și tineretul.

Față de situația aceasta periculoasă pentru democrație, organele conducătoare ale organizațiilor de masă nu au șovăit să declanșeze o mișcare menită să dea pe față complotul, să împrăști grupul antinațional, să pună în imposibilitate de acțiune pe pregătitorii loviturii de stat. Astfel s-a ajuns la elaborarea planului manifestațiilor, mitingurilor și chiar cel al unei greve generale. Aceasta precipită acțiunea grupului reacționar. Timp de patru zile țara noastră a trecut printr-o perioadă politică deosebit de încordată.

Tineretul și studenții au jucat din nou un rol important. Distribuirea manifestelor, mitinguri de lămurire în toate cartierele

orașului, exerciții militare pentru a învăța mînuirea armelor și a fi gata de a da lupta contra dușmanilor erau acțiuni înfăptuite de tineret. La 22 și 23 iulie, în centrul Caracasului, au avut loc două mari manifestații la care au participat peste 250.000 de persoane. Poporul și alături de el tineretul, hotărîți să mențină cuceririle din ianuarie, și-au exprimat în mod energic voința, țînd piept tuturor manevrelor reacțiunii, tuturor provocărilor, tuturor amenințărilor. După 22 și 23 iulie, patriei noastre i-a rămas deschisă calea spre democrație, spre avîntul pașnic în interesul întregului popor venezuelian.

În fața tineretului venezuelian stă un viitor de mari responsabilități. Indiferent de tendințele lui ideologice sau de partidul politic din care face parte, tineretul venezuelian se arată de pe acum ferm și capabil să-și ajute țara pentru a-și consolida democrația împotriva intereselor financiare ale monopolurilor ce jefuiesc bogățiile imense ale țării noastre. Tineretul nostru este urmașul demn al eroilor noștri, al lui Bolivar, Sucre, Piar. El luptă cu abnegație pentru a face din patria sa o patrie demnă, democratică, suverană, în care toți venezuelienii să trăiască fericiți.

Tineretul este perfect conștient că numai prin unitate, lăsînd deoparte orice diferență de partid sau de interese partinice, poate apăra cuceririle atît de greu cîștigate.

GUATEMALA

TARA

QUETZALULUI

Guatemala, frumoasa țară a Americii Centrale, unde natura s-a împodobit cu toate farmecele: cimpuri înverzite, păduri bogate în care „quetzalul”, simbolul libertății, strălucește prin frumusețea neîntrecută a penelor sale... țara indiană a căror femei te vrăjesc atrăgându-te prin splendoarea lor, al cărei popor nelumblințit este moștenitorul unor tradiții străvechi, unde bananierul este izvorul vieții și al tragediei sale... Cine nu a auzit despre această frumoasă țară a Americii Centrale? De nenumărate ori, tineretul lumii a fost impresionat și și-a exprimat solidaritatea cu prilejul evenimentelor ce au tulburat țara bananierilor și a „quetzalului.”

Cu gândurile acestea în minte, ne-am îndreptat spre masa la care se afla dele-

gatul tineretului muncitor guatemalez la prima Conferință Sindicală Mondială a Tineretului Muncitor de la Praga, pentru a-i pune câteva întrebări în legătură cu viața tinerilor muncitori din țara sa.

Cu multă amabilitate, el s-a declarat gata să ne răspundă... „Condițiile de viață și de muncă ale tineretului din țara mea sînt deosebit de proaste. Tinerii muncitori sînt considerați ca mînă de lucru ieftină, ei sînt supuși la tot felul de încercări și sînt victimele exploatării, fără nici un drept de revendicare. Muncitorii adulți sînt concediați, iar în locul lor se angajează tineri, care, deși fac aceeași muncă, primesc totuși un salariu mult mai mic. Fără să mai punem la socoteală că muncesc adesea în locuri insalubre, veșnic expuși bolilor profesionale, ca tuberculoza sau paludismul. Nici o lege nu protejează sănătatea muncitorilor, aceștia nu au drept la nici o îmbrăcăminte sau accesorii de protecție, ca mănuși, cizme, măști etc. Accidentele de muncă sînt nenumărate, și mulți tineri, dacă au avut norocul să scape cu viață, rămîn pe veci invalizi...”

Prietenul nostru guatemalez vorbește cu patimă, ca cineva care a trăit adevărul acesta îngrozitor. Răspunzînd la întrebarea noastră, el continuă:

„Și dacă toate acestea se petrec la oraș, vă puteți închipui ce viață duc tinerii de la sate. Expulzarea e lucru obișnuit... legile actuale o permit. Pentru zece ore și mai mult pe zi, tinerii nu primesc decît 40—50 de centime. Cînd sînt cuprinși de deznădejde, părăsesc pămîntul și pleacă la oraș, unde mărește armata șomerilor și nenorociților...”

... Învățătura? Ce posibilități? La noi, majoritatea tinerilor încep să muncească de la vîrsta cea mai fragedă; astfel o cer condițiile grele din familie. Apoi piedicile de tot felul create de guvernul lui Castillo Armas au redus în mod simțitor posibilitățile de studiu: cursurile serale au fost desființate. Responsabilii din conducerea institutelor și școlilor țin foarte de seamă de interesele politice ale regimului mai curînd decît de interesele pedagogice.

Dar nu e tot... mai este ceva și mai important. Studenții suferă de pe urma discriminărilor economice și rasiale; fiul unui muncitor nu are dreptul să obțină o diplomă. De trei ani, studenții nu au dreptul să se organizeze, să manifesteze, căci riscă să fie închiși, ba chiar asasi-nați.

Iată în linii mari care e situația tineretului din țara mea.”

Îl întrebăm în concluzie ce crede despre cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului de la Viena.

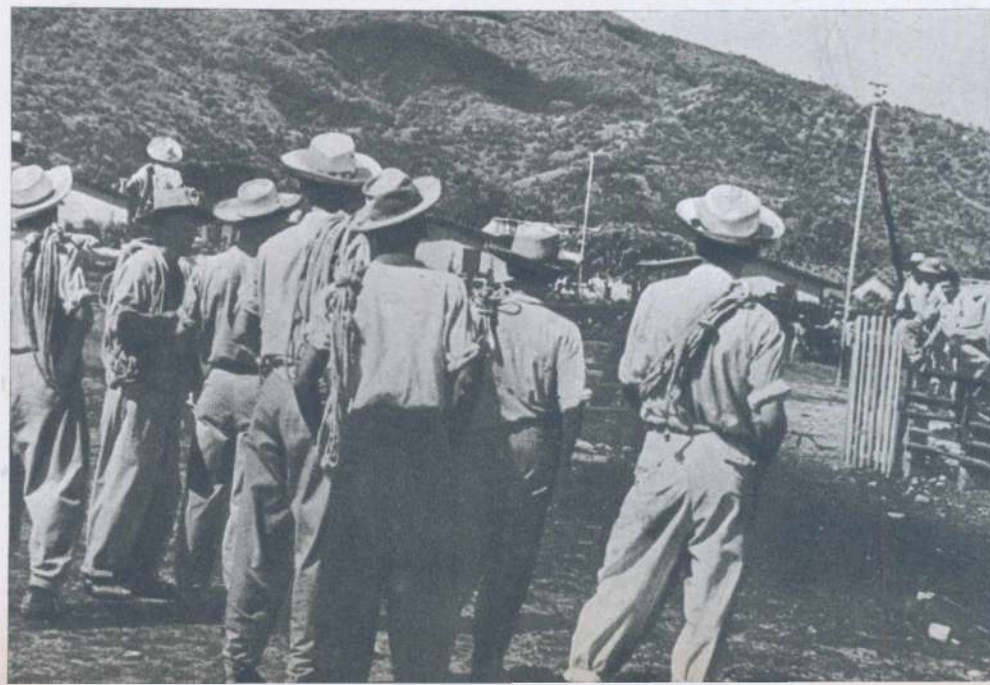
„Tinerii guatemalezi au participat întotdeauna la aceste evenimente mărețe. Vom fi prezenți și anul viitor.

Cred că cel de-al VII-lea Festival va fi de o importanță cu totul deosebită, nu numai din cauza orașului în care se va desfășura, ci și din cauza situației încordate ce domnește în lume. La marea întîlnire internațională, tinerii din lumea întreagă își vor ridica glasul împotriva tentativelor ațîțătorilor la război, împotriva experiențelor cu arme termonucleare, împotriva amestecului în treburile interne ale altor popoare, ei se vor pronunța pentru libertate și pace, fiindcă noi, tinerii, sîntem interesați în clădirea unei vieți mai bune pentru fericirea întregii omeniri.”

JUAN RICO

Iată cum a văzut Arturo Garcia Bustos persecuția feudală exercitată împotriva guatemalezilor după intervenția nord-americană (sus)

1953 Reforma agrară i-a favorizat în mod special pe tinerii guatemlezi. În fotografia noastră: distribuția vitelor în localitatea Esquinla

ALĂTURI DE TINERETUL CUBAN

Comitetul Executiv al F.M.T.D. ... face apel la toate organizațiile naționale și internaționale de tineret să-și manifeste solidaritatea cu tineretul cuban — serie în rezoluția despre Cuba adoptată de Comitetul Executiv al federației noastre mondiale la ultima sa ședință.

Solidaritatea este una dintre cele mai frumoase calități și ea s-a dezvoltat mai ales printre tineri. Apelul acesta nu a rămas, așadar, fără răsunet. Pretutindeni în lume, și, bineînțeles, îndeosebi în țările Americii Latine, tinerii au declarat și declară că sprijină tineretul cuban în lupta sa și că stau alături de el. Fotografiile alăturate demonstrează solidaritatea tineretului din America Latină cu frașii și surorile sale din Cuba, victime ale terorii și asupririi.

Dar poporul cuban nu a cîștigat încă victoria; el mai suferă sub jugul lui Ba-

tista; cei mai buni dintre fiii săi mai sînt încă întemnițați și torturați; singele curge într-una în „Perla Antilelor”. De aceea tinerilor cubani le sînt necesare sprijinul și solidaritatea tinerilor din lumea întreagă, iubitori de pace și de democrație.

Ca pretutindeni în lume, era dictaturii îndreptate împotriva poporului se apropie de sfîrșit și în insula Cuba. Și acest deznodămint nu poate fi împiedicat nici de teroare și nici de asuprire.

1) MEXIC — D-! Manuel Ortega Cervantes, președintele Confederației Tineretului Mexican și vicepreședinte al F.M.T.D., mergînd la o manifestație a învățătorilor ce sprijină poporul cuban în lupta sa pentru libertate.

2) MEXIC — Tinerii mexicani cer încetarea intervenției trupelor americane pe teritoriul cuban.

3) ARGENTINA — Comisia Drepturilor Tineretului și Organizația Fetei Argentine sînt semnături pentru unirea în libertate a tinerilor cubani întemnițați.

Întîlnirile fetelor

Pentru prima dată în America Latină au avut loc două întîlniri ale fetelor: una la Santiago de Chile, iar cealaltă la Buenos Aires, în Argentina. Timp de 15 zile, un grup de fete din cele două țări au luptat pentru crearea unor legături de prietenie și de cunoaștere reciprocă — premisa unei mișcări mai largi ce va cuprinde toate țările Americii Latine, întinzîndu-se, dincolo de mări, spre alte continente.

Delegația de fete argentine a fost invitată de Confederația Muncii pentru a cunoaște marea mișcare sindicală și activitățile fetelor din Chile. Delegația se compunea din reprezentantele diferitelor organizații; printre ele se afla o reprezentantă a femeilor din cartierele de maghernițe din Buenos Aires, o reprezentantă a Uniunii Femeilor Argentine și una a Organizației Fetei Argentine.

În reușita acestor întîlniri s-a primit sprijinul mai multor organizații, printre care și al F.M.T.D.

Întîlnirea și-a păstrat specificul de veselie caracteristic tinerelor fete. Tineretele delegate argentine au manifestat cel mai viu interes pentru cunoașterea vieții și muncii fetelor chiliene. Ele au putut să-și dea seama de comunitatea problemelor ce se pun în fața fetelor din ambele țări: aceleași revendicări în privința dreptului la muncă, la învățătură, împotriva discriminării dintre fete și femei adulte nu numai la locul de muncă, dar și în diferitele domenii ale vieții.

S-a format un comitet de primire, sprijinit de diferite organizații, ale cărui secții de tineret, culturale și artistice pregătiseră un program în care figurau serate artistice și ședințe de discuții. Vizita în localitatea Victoria — oraș tipic chilian — a fost un adevărat eveniment pentru tineretele argentine, care și-au exprimat impresia adîncă făcută de tot ce văzuseră: „țările noastre au frontiere comune, dar viața poporului, foloșul nostru, este foarte diferit”.

La Buenos Aires, tineretele delegate chiliene au fost invitate de O.M.A. (Organizația Fetei Argentine). Delegația a fost primită călduros; s-au dat recepții în cinstea ei. La sediul diferitelor organizații de tineret s-au ținut ședințe la care delegatele chiliene au putut cunoaște experiențele surorilor lor din Argentina în lupta pentru condiții mai bune de viață și de muncă, pentru dreptul la învățătură, la sport, pentru egalitatea în drepturi ca cetățene și ca muncitoare.

Din dările de seamă ale celor două întîlniri — cea de la Santiago de Chile și cea de la Buenos Aires — a reieșit eficacitatea unor asemenea inițiative, care favorizează în primul rînd cunoașterea reciprocă, o comunitate și întărirea conștiinței că tineretul trebuie să ducă o luptă comună pentru cucerirea revendicărilor lor comune, pentru pace. Este de dorit ca fetele din alte țări ale Americii Latine să urmeze exemplul fetelor din Chile și Argentina.

PATRICIA RIVAS

Fetele din Chile sînt întîmpinate la gară de Comitetul de primire argentine

PROBLEMELE

tinerilor muncitori

Problema esențială ce preocupă tineretul mexican este lipsa de lucru — șomajul.

Majoritatea tineretului aparține păturilor țărănești, care constituie procentajul cel mai ridicat al populației nu numai din punct de vedere demografic, dar și în ce privește populația economică activă.

Hotărârile reformei agrare au avut drept urmare, în ultimii 15 ani, părăsirea satelor de către fiii de țărani și mici proprietari. Aceștia plecau la oraș sau emigrau, devenind muncitori agricoli zilieri în Statele Unite, unde sînt crunt exploatați de marii proprietari.

De la al doilea război mondial, peste 2.000.000 de țărani, majoritatea tineri, au părăsit țara. Într-adevăr, proprietarii nord-americani nu angajează decât tineri sănătoși și avînd ceva experiență la munca cîmpului.

Și tineretul muncitor se găsește într-o situație grea. Avîntul industriei de acum 25 de ani nu s-a menținut în același ritm progresiv numai cu mijloacele Mexicului. Dar penetrația capitalurilor monopoliste străine în economia mexicană a avut ca rezultat un avînt industrial fără program, pe care l-am putea califica ca proces industrial anarhic. Aceasta explică faptul pentru care numărul întreprinderilor indus-

triale nu crește paralel cu folosirea mîinii de lucru.

În anii trecuți, metodele numite „sporirea productivității, a ritmului muncii, a metodelor intensive, modernizarea mașinilor” etc. au aruncat în stradă mii și mii de muncitori, iar printre ei și tineri, cărora nu le rămînea altceva de făcut decît să se alăture armatei celor ce emigrează din patria noastră în căutarea de lucru.

Modernizarea uzinelor, introducerea metodelor noi în vederea sporirii producției și, prin aceasta, intensificarea exploatării au avut grave consecințe sociale, printre care cea mai acută este șomajul. Statul se mărginește să intervină într-o situație sau alta ca și cînd ar fi vorba de divergențe oarecare, pentru a ajunge pînă la urmă la o singură soluție favorabilă, se înțelege, patronilor: concedierea muncitorilor, fapt care sporește enorm șomajul și mizeria.

Un alt aspect important în legătură cu munca tinerilor este formarea lor profesională. Pentru a obține satisfacerea revendicărilor lor, tinerii trebuie să lupte alături de muncitorii adulți pentru revizuirea legii federale a muncii și a tuturor normelor juridice ale țării noastre în legătură cu formarea și ucenicia muncitorilor calificați. Nici în sensul acesta statul nu a urmat vreun program. El a ignorat pur și simplu problema.

Problema lipsei de lucru pentru tinerii mexicani — muncitori și țărani — va fi soluționată dacă vom lupta pe tot teritoriul național pentru stabilirea unui plan național ce creează noi centre de muncă, noi izvoare de producție, noi servicii publice, care, elaborate în mod științific, să poată oferi posibilități de lucru maselor de tineri ce sînt astăzi fără slujbă și fără perspective. Aceasta ar permite tinerei generații să contribuie prin efortul ei la progresul național, îndeplinind sarcinile fixate.

Totodată, pentru ca și tineretul de la sate să aibă de lucru, trebuie să luptăm pentru continuarea și accelerarea reformei agrare, creînd și organizînd noi colectivități agricole, noi centre ale populației agricole, în zonele de mare irigație și în zonele ce pot fi exploatate pentru creșterea vitelor. Iată cîteva probleme ale tineretului muncitor mexican.

PANFILO OROZOCO

șeful delegației mexicane la prima Conferință Sindicală Mondială a Tineretului Muncitor

Tinerii țărani mexicani luptă pentru integritatea națională și împotriva societăților monopoliste străine

studenți își exprimă părerile

Studenții arabi din Europa și-au creat organizații în mai multe țări. Astfel e, de pildă, cazul în Republica Federală Germană, unde în mai multe universități frecventează studenți arabi. Patru dintre acești studenți fac aici o dare de seamă despre rolul jucat de studenți și, în general, de tineret în lupta pentru eliberarea națională a țărilor lor. Ei au întâmpinat cu entuziasm vestea căderii monarhiei din Irak și au condamnat de asemenea în unanimitate agresiunea anglo-americană împotriva Libanului și Iordaniei.

★

Iată ce spune irakianul AHMED AL-HAKIM, student din Mainz:

„Toate organizațiile studențești au fost interzise în Irak pe o perioadă foarte lungă. Ele au existat totuși în toată țara. Au desfășurat o activitate ilegală și au fost alături de luptele populare pentru libertate națională, pentru condiții mai bune de viață, pentru libertatea cuvintului, a presei și împotriva politicii agresive duse de unele cercuri militariste. Mulți membri ai organizațiilor studențești au fost zădărnici în temniță pe ani de zile. În 1952, când studenții și, în general, tinerii au organizat manifestații pentru un regim cu adevărat democrat, național, mulți au fost omorâți, și un număr și mai mare au fost închiși în lagăre de concentrare. Universitățile au fost închise pe trei luni. Iar guvernul a repetat măsurile acestea în timpul conflictului de la Suez, din 1956.

Organizațiile studențești irakiene din Europa, și mai ales organizația din Marea Britanie, au jucat și ele un rol foarte important, sprijinind lupta dusă de poporul irakian. Studenții irakieni ce locuiesc în străinătate, după ce își vor termina studiile, se vor întoarce în țară, unde vor participa la munca de reconstrucție națională”.

SAMIR STANBULI din Iordania, student la Universitatea din Darmstadt, ne spune:

„Vă voi da un exemplu. M-am înscris la universitate împreună cu 22 din colegii mei. Trei dintre noi, printre care și eu, am plecat în străinătate. Toți ceilalți rămași în țară sînt închiși acum. Am plecat în țară în 1957 cu intenția de a rămîne acolo trei luni. Nu am putut sta însă decît zece zile. Știți, poliția se afla pretutindeni. Toată lumea este împotriva lui Hussein. De aceea a și strigat ei după ajutor și a chemat Statele Unite și Marea Britanie. Cînd se vor retrage forțele armate britanice, țara mea va fi liberă și se va alătura celorlalte țări arabe. Lu ora actuală, situația tineretului nostru este extrem de dificilă. Pentru unii tineri, chiar școala primară este un vis de nerealizat”.

Și iată declarația* lui FURID SABA din Liban:

„La noi nu domnește regimul de teroare pe care l-au cunoscut popoarele irakian și iordanian. Organizațiile studențești și cele de

* Această declarație a fost făcută înainte înstaurării noului guvern prezidat de Rașid Karami.

tineret nu au fost interzise, ele au lucrat însă cu cea mai mare greutate. Una din sarcinile lor principale a fost mult timp rezistența față de politica pactelor unilaterale. Peste 100 de studenți au fost expulzați din universități pe o perioadă de cinci ani din cauza activității desfășurate de ei împotriva pactului de la Bagdad și „doctrinei Eisenhower”. În țara mea, nu existau altădată decît o universitate americană și una franceză, dar lupta studenților a obligat guvernul să creeze și o universitate națională. Tinerii, și mai ales studenții, jocă un rol preponderent în lupta împotriva agresiunii americane. Mulți dintre ei luptă cu arma în mînă, alături de muncitori și de țărani, împotriva guvernului și a americanilor. Poporul nostru cere retragerea imediată a trupelor americane, demisia guvernului și alegeri libere”.

MARUAN RIFAI din Siria (R.A.U.), student la Universitatea din Darmstadt, ne spune:

„Trebuie unificate țările arabe, despărțite doar prin uneltiri politice. Am plecat în țară patru săptămîni după proclamarea unirii cu Egiptul. În timp ce se vota și în timpul vizitei președintelui Nasser, s-a constatat că poporul arată un entuziasm spontan necunoscut înainte. Numai din Alep au venit 50.000 de persoane să-l cîdă pe Nasser în timpul vizitei lui la Damasc. Politica de neutralitate a R.A.U. corespunde dorințelor poporului arab. Tineretul sirian a luptat întotdeauna pentru libertate, aducînd jertfe însemnate în aceste bătălii. Sperăm totuși ca problemele popoarelor arabe să fie soluționate în mod pașnic”.

Cei patru studenți arabi interviați și Zahid Alfarisi din Irak

ARIEL RAMIREZ

ASPECTE DIN FOLCLORUL ARGENTINIAN

Voi încerca să prezint pe scurt cititorilor „Tineretului lumii” câteva aspecte ale folclorului argentinian. Spun pe scurt, deoarece mi-ar fi imposibil să descriu în spațiul limitat al unui articol toate variațiile bogatului nostru folclor.

Cultura originală a popoarelor se bazează întotdeauna pe un „leitmotiv”, o formă de exprimare de o frumusețe simplă și directă pe care creatorii popoarelor o folosesc pentru a zugrăvi simțămintele cele mai adânci: tristețea amintirii, bucuria prieteniei, frumusețea peisajului, entuziasmul triumfului.

Repertoriul formelor acestora, compus din pagini foarte vechi, precum și din pagini foarte noi, din dansuri ce exprimă dorul de țară, din „gagualas” nostalgice, din strălucitoare „zambas” și din săltărețe „chacarreras” — constituie folclorul național. De fapt, folclorul argentinian grupează aportul specific și original al fiecărei regiuni, și adesea al fiecăreia din epocile ce au format țara și destinul ei.

Ca și în alte părți pe continent, folclorul

argentinian se împarte în două forme: forma de exprimare de la șes și cea de la munte.

Această ultimă formă supusă legilor stincii sterile, a sobrietății peisajului și a prezenței încă apropiate în timp a vechilor locuitori indigeni, se manifestă prin tinguieli și tristețe, printr-un dor lent, prin proteste respectuoase împotriva jignirii feudale.

Șesul este mai nepăsător și mai ușuratic. Chitarele lui se pretează tuturor virtuozităților, temeile sale nu cunosc seriozitatea gravă a pietrei și preferă melancolia ușoară a amintirilor.

„La Huella” (Drumul), „El Triunfo” (Triumful), „El Malambo”, „Las Cifras” (Cifrele) aparțin șesului. „La Vidala, la Zamba, el Carnavilite, la Cueca, La Baguala” — a cărei tinguială de inspirație indiană se desemnează în ritmul tobei — aparțin culmilor.

Instrumentele din munții stincoși sînt: „quenas” indigene, gravele „bombes”, „sikuris”, „charangos”, „pincullo”.

În schimb, la șes, instrumentele sînt chitarele, ale căror modulații dulci se confundă cu cele ale vîntului.

Dansurile „pampeanas” (din Pampas)

„La Huella” — dansul acesta din Pampasul de sud s-a născut poate în scurtele clipe de popas ale unei căruțe ce s-a oprit în amurg, pentru un motiv oarecare, din lungul ei drum (huella). Boii au fost dejuțați și adulmecă din nări fiind îmbălsămat al cîmpului de pe lângă îmbietorul foc de vreascuri.

O chitară atacă primele acorduri ale dansului.

„A la Huella, huella — dense las manos — que se las den a un americano”. (Pe drum, pe drum, dați-vă mina — dați mina voastră unui american liber.)

Dragostea — simplu și duios, dansul acesta pune în valoare forța virilă a bărbatului și frumusețea partenerei sale. Cele trei perechi înaintază, fac apoi cîțiva pași înapoi, se învîrtesc pe loc, fac un

„zapateo”, reproducând alternativele grațioase ale dragostei și limbajul ei specific.

Triumful — dansul acesta și-a făcut apariția la șes, în epoca siguranței victoriei patrioților ce luptau pentru independența națională împotriva spaniolilor (1817): „Este triumful, mindra mea, patrioții îi doboară pe regaliști ca pe niște pescăruși”.

Regaliștii la care face aluzie cupletul sînt spaniolii puși pe fugă. La cupletele originale ale „Triumfului” inspirate de entuziasmul victoriei rapsodiilor creole s-a adăugat mai târziu și coregrafia acestui dans argentinian.

El Malambo — dansul acesta exclusiv pentru bărbați, și adesea un dans de sfidare, constă dintr-un strălucitor „zapateado” în ritmul chitarelor.

Mindria „zapateadoresilor” de Malambo constă în varietatea acestui „zapateado” pe care știu să-l creeze pe coregrafia virilă a dansului. Legenda spune că cel mai celebru dintre „zapateadores” de Malambo, născut la Olavarría, provincia Buenos Aires, a primit provocarea la întrecere pe care i-o lansase un „zapateador” străin. Acela a câștigat prin 101 figuri, față de cele 56 ale „zapateadorului” din Olavarría. Întrecerea s-a soldat cu sinuciderea celui învins. Iar legenda afirmă că „zapateadorul” străin nu era nici mai mult nici mai puțin decît Diavolul în persoană, singurul în stare să-l bată pe „zapateadorul” de Malambo din Olavarría.

Dans creol din Nord (regiune muntoasă)

În această regiune a țării, influența indigenă este mult mai puternică decît cea spaniolă. „Zamba Alegre” este o fuziune fericită între Zamba și Gato; „El Palito” este unul din rarele dansuri în care un singur bărbat dansează cu două femei. Elementul fundamental al dansului bărbătesc este „zapateo”; femeile își desfășoară cu cochetărie farmecele pentru a încerca să-l cucerească fiecare în parte pe partenerul lor.

Zamba și Gato — aceste două dansuri urmează după fazele unei declarații de dragoste. La Zamba tema este seducerea gravă și elegantă de către bărbat, de la care femeia se eschivează cu grație. Printr-un joc al batistei, bărbatul se apropie tot mai mult de partenera sa, înălțându-o pînă la sfîrșit ca un adevărat „lazo”. Urmează apoi „Gato”, reprezentînd apoteoza învingătorului ce se rotește cu foc în jurul femeii cucerite.

Dansuri indigene din Nord — după cum am mai spus, dansurile indigene din nord se resimt mai mult de pe urma elementelor autohtone decît de pe urma influenței spaniole. Un exemplu clasic îl formează „Bailecita”, un dans din provincia Jujuy, la granița dintre Argentina și Bolivia. O serbare de culori, de grație ușoară, țesută pe urzeala metalică a instrumentului „charango”, pe ritmul lui „bombe” și pe notele ascuțite și triste ale lui „quena” — un soi de fluieraș indigen făcut din trestie de zahăr.

El Charango — indigenii tăcuți din America și-au exprimat cu mult umor satiric ura crescîndă împotriva nemiloșilor „conquistadores” spanioli. Vechii locuitori înregistrau cele mai mici gesturi ale „conquistadorilor”, pe care le reproduceau apoi cu o ironie mușcătoare la serbările lor și în cîntece.

De aceea multe dansuri indigene sînt o imitație burlescă a dansurilor de la curtea spaniolă cu intenția vădită de a le ironiza. În același spirit, la indigeni chitara spaniolă devine „charango”.

În locul cutiei elegante a instrumentului european, indienii foloseau carapacea solzoasă a broaștei țestoase, căreia li aplicau un mîner aspru de lemn și corzi dure cu un accent foarte deosebit. Astfel a luat naștere adevăratul instrument muzical al Americii, care dă o sonoritate unică muzicii autohtone.

FERMIN LUIS MELENDEZ
președintele Federației Universitare de Sud, Universitatea din Bahía Blanca, Argentina

Împlinirea a 40 de ani de la reforma universitară

În iunie trecut s-a sărbătorit împlinirea a 40 de ani de la reforma universitară. Celebrarea evenimentului acestuia, de o importanță atât de mare, s-a desfășurat cu același entuziasm și cu aceeași pasiune cu care și-au lansat strigătul de libertate studenții de la Universitatea din Córdoba.

Punctele fundamentale ale reformei erau revendicarea culturii naționale și lichidarea piedicilor pe plan educativ, ce frînau avîntul spiritual autentic național, și faptul că reforma să poată oferi culturii naționale argentinienne toate posibilitățile pentru ca ea să fie legată de orice reînnoire a vieții fiecărui popor din America.

Totuși cultura națională autentică nu ar fi putut deveni o realitate dacă nu ar fi fost legată de viața și destinul popoarelor și dacă problema libertății sale nu ar fi fost legată de problemele politice și economice.

Iată, așadar, sensul profund al reformei universitare — mișcare istorică ce a pus bazele culturale și educative în vederea emancipării popoarelor latino-americane.

Manifestul mișcării lansat la Córdoba la 21 iunie 1918 spunea: „Pînă astăzi, universitățile au fost domeniul mediocrității, rentă ignoranților, adăpostul invalizilor și, ceea ce este și mai rău, locul unde toate teoriile tiraniei și anesteziei își găseau catedra care să le predea. Universitățile deveniseră, așadar, oglindirea acelei societăți decadente ce se încapăținează să ofere spectacolul trist al unei imobilități senile. De aceea, știința trecea tăcută în fața acestor case mute și închise sau intra în ele mutilată și grotescă, în slujba birocrației...”

Acum 40 de ani, studenții argentinieni și-au croit drum spre universitatea nouă. Ei s-au ridicat energic împotriva unei structuri sociale care făcuse din universitate un instrument de dominație și de privilegii în plus. Revolta lor, limitată la început, a antrenat mase de studenți, luînd, totodată, în mersul ei înainte, formă și profunzime, devenind un corp organic de idei. Iată ce numesc o adevărată reformă universitară.

Conținutul ei are rădăcini în realitatea palpantă a Americii Latine, realitate ce vorbește despre mizerie profundă, despre dispreț, despre exploatarea oamenilor. Iată unde doreau să ajungă studenții, cu avîntul lor revendicativ, și în vederea aceasta s-au opus și se vor opune mereu ca universitatea să urmeze o cale ce pretind să i-o impună interesele privilegiului și cele ale unei societăți esențial nedrepte.

Deformarea și ignorarea realității — iată sarcina îndeplinită de universitatea hispano-americană. S-au făcut, desigur, și pași înainte, dacă nu în mod concret, cel puțin conform posibilităților. Se pare că s-a înțeles că mișcarea reformistă este o forță responsabilă cu orientări valabile. Într-adevăr, multe din năzuințele sale au fost satisfăcute în incinta actualei universități argentinienne. Totuși rezultatele ei pozitive nu trebuie înțelese decît ca un imbold pentru o acțiune tot mai bine elaborată și mai viguroasă.

Sîntem încă departe de a fi concretizat întreaga idee a reformei. Reacțiunea a știut, datorită capacității sale inepuizabile de mimetism, să se adapteze condițiilor noi. Continentul și poporul nostru nu încetează să ne cheme din fundul izolării lor. Universitatea noastră mai are de străbătut un drum lung înainte de a se putea intitula nouă...

Urăm ca jurămîntul de credință nezdruccinată în acest mandat să fie cel mai bun omagiu pentru o nouă aniversare.

Plecați în țara soarelui! — îmi spuse șoferul taxiului ce mă ducea la aerodrom. Țara soarelui... După frigul de azi dimineață de la Paris, după-amiaza însorită din Barcelona are tot farmecul unei zile de iulie.

Am străbătut „Las Ramblas” în mijlocul unei mulțimi compacte, formînd grupuri ce discutau cel mai adesea despre „corride” și toreadori. M-am apropiat de unul din aceste grupuri: un „turbat” al corridelor se străduia, cu toată grația și bogăția de expresii ce sînt un privilegiu al limbii spaniole, să-l convingă pe ceilalți de talentul unui toreador de oarecare renume care putuse suporta nu mai știu cîte „naturale”, „din față și fără să facă vreo mișcare”...

Soare, flori, tauri, „piropos” aruncate femeilor tinere... „Țara grației și a soarelui...” Dar acum, în camera mea de

deoarece omiseseră elogiul filmelor ce respectau regimul. În schimb numărul al treilea trecuse de zece ori prin gheara cenzorului!!!

Prietenul meu mi-a vorbit și de tineretul intelectual, îngrijorat, nesupus, care se revoltă împotriva stării actuale de lucruri. Astfel apar în Spania numeroase reviste culturale care sînt expresia acestui tineret și a nesupunerii lui, eschivîndu-se de cenzură printr-o mie și una de forme. Cititorul atent poate percepe în coloanele lor, ca și în paginile altor opere, sub ceața ce învăluie Spania franchistă, freamătul, îngrijorarea unei generații ce caută, pentru ea și pentru poporul său, alte căi decît cele ce i le indică dictatura. Alături de ea se află figuri de mare prestigiu ale intelectualității spaniole.

Aceasta explică și entuziasmul studenților din Barcelona cînd, anul trecut, în cursul unei serate închinată „poemelor de dragoste și moarte ale literaturii spaniole”, un student a declamat, în aplauzele publicului, versurile de neuitat ale antifascistului Miguel Hernandez.

Astăzi, Spania nu mai este țara soarelui, ea este țara norilor întunecoși ai obscurantismului medieval.

3 iulie Astăzi, pe stradă, am stat de vorbă cu un muncitor din construcții. L-am întrebat care este situația mișcării sindicale. Mi-a răspuns: „Vedeți, am avut o neînțelegere cu întreprinderea. M-am dus la sindicat să caut un sprijin. Știți cine m-a primit? Chiar patronul însuși. Aici, în Spania, noi, muncitorii, facem parte din aceleași sindicate cu patronii”.

Toți muncitorii cu care am putut sta de vorbă mi-au întărit convingerea că un muncitor spaniol nu reușește să-și hrănească familia nici chiar dacă muncește 12 și 14 ore pe zi.

Situația tineretului este și mai rea încă dacă se ține seamă că un muncitor din industria metalurgică în vîrstă de 17—18 ani cîștigă după convenție 30—50 de pesetas pe zi, iar un kilogram de carne de vițel costă 80 de pesetas.

Un negustor bogat îmi spunea ieri: „Cine, dacă nu Franco, ar putea să ne garanteze 20 ani de pace, fără greve și fără probleme cu muncitorii?” Fără să ținem seamă că aceasta nu este exact — după cum au dovedit-o ultimele greve ce au tulburat întreaga Spanie —, argumentul acestui comerciant caracterizează dorințele celor ce-l înconjoară pe „Caudillo” (Franco). Politica aceasta de constrîngere a muncitorilor este deosebit de aspră pentru tineri; de pildă, în „Regulamentul muncii” se prevede că un tînar nu poate deveni muncitor de categoria a II-a decît la 20 de ani, iar de categoria I la 22, ceea ce face ca un mare număr de tineri să lucreze ca muncitori de categoria I cu salarii categoriei a III-a într-o țară „unde cu cel mai mare salariu nu poți să te descurci”. Un corespondent al ziarului „Le monde” atribuie „naturii” mizeria văzută în Spania, pe care o numește cea mai săracă țară din Europa, alături de Turcia și de Portugalia, și unde — spune el — populația consumă o treime din carnea și jumătate din zahărul consumat de francezi. Cauza se află — mi-au spus-o mulți spanioli — în „natura” regimului franchist și nu în „natura” solului spaniol.

4 iulie Franchismul interzice orice formă de organizare a tineretului, în afară de Frontul Tineretului, organizație falangistă, la care — fie zis în treacăt — tineretul nici nu participă.

Franchismul a făcut eforturi mari pentru a încadra tineretul în rîndurile acestei organizații, dar fără rezultat. La 20 aprilie 1942, Ministerul Muncii a publicat un ordin după care întreprinderile trebuiau să acorde ucenicilor o oră pe săptămînă pentru ca aceștia să poată asista la cursurile Frontului Tineretului. Dacă ucenicii nu asistă la cursuri, li se scad două ore din salariu, iar suma se împarte între întreprindere și Frontul Tineretului.

Opunerea unanimă la acest ordin a împiedicat franchismul să-l aplice.

Gubernatorul civil al Barcelonei a precizat de curînd: „În Spania nu există decît o singură organizație de tineret: Frontul Tineretului. Tinerii nu pot purta decît o singură insignă, aceea a Frontului Tineretului. Și, dacă vor să facă excursii sau să campeze afară din oraș, tinerii trebuie să solicite permisiunea guvernatorului civil...”

5 iulie Sînt la Madrid. M-am plimbat însoțit de doi prieteni, o fată și un băiat. În timp ce ne plimbam, am discutat despre necesitatea cunoașterii dintre popoare ca una dintre condițiile înlăturării primejdiei de război, despre rolul festivalurilor mondiale ale tineretului (în Spania există puțini care să nu știe ce sînt festivalurile).

M-a interesat foarte mult ce mi-a spus fata; părea să aibă o cultură superioară și sentimente profund democratice. Băiatul mergea tăcut în urma noastră. Aveam impresia că nu ascultă ce vorbim. Deodată mi se adresă spunîndu-mi: „Am fost la Festivalul de la Moscova; tocmai ieșisem din închisoare; am fost acuzat că am participat la organizarea grevei de la 5 mai. Am fost bătut, dar nu atît de crunt ca tinerii muncitori arestați o dată cu mine”. Conversația devenea tot mai însuflețită. Nu fusesem oare pe punctul de a pierde orice speranță de-a întîlni — din cauza condițiilor mele de turist — pe aceia ce mențin mereu vie în Spania amintirea și lupta de la Riego? Dar iată că astăzi mă apropiasem de o parte a celeilalte Spanii, acea Spanie glorioasă pe care fiecare democrat o păstrează în inimă.

DOUĂ SĂPTĂMÎNI ÎN SPANIA

hotel, mă gîndesc că aceasta nu este principala impresie pe care mi-a lăsat-o prima zi. Este poate fraza pe care am prins-o trecînd pe lîngă o fată ce vorbea cu logodnicul ei: „... și despre ce ai vrea tu să vorbească ei, Manuel? Dacă îndrăznești să vorbești despre altceva, îți se închide gura.”

2 iulie Azi am vizitat un prieten, un scriitor catalan destul de cunoscut. Mi-a vorbit de cenzura spanioală, mi-a arătat circularele „Anastasei” și lista de cărți interzise. Într-adevăr, în Spania, Alexandre Dumas este interzis. Cartea „Cei trei mușchetari” a fost retrasă din librării și din biblioteci. Criteriul acesta „moralist” al lui Franco l-a făcut să suprimе sărbătorile carnavalului...

Cenzura transmite presei ordine de felul următor: „timp de șase luni nu se poate vorbi despre marchiza și marchizul de Villaverde” (fiica și ginerele lui Franco). Cenzura este un instrument de asuprire a poporului catalan, dat fiind că nu se pot scrie decît poeme și romane de „salon și de alcov — și aceasta numai după o luptă înverșunată”.

Prietenul meu mi-a mai vorbit și de formele folosite de cei ce vor totuși să exprime „ceva” în ciuda cenzurii, care aduce mai curînd cu inchiziția papală.

El îmi arată și o revistă de cinema ale cărei prime două numere înșelaseră pesemne ochiul vigilent al cenzorilor,

6 Iulie Foarte viu comentat a fost apelul adresat Ministerului Armatei de 50 de personalități eclesiastice prin care cereau punerea în libertate a celor 44 de tineri întemnițați la sfârșitul anului trecut și puși la dispoziția „Tribunalului special pentru represiunea contra francmasoneriei și comunismului” (ce titlu, prietenii!).

Apelul spunea între altele: „Tinerii aceștia, domnule ministru, sînt victime și nu vinovați; victimele unei societăți din care fac parte și care i-a scandalizat pînă la rebeliune”. Și mai departe: „Sentința va fi îndreptată mai curînd asupra anumitor cercuri decît asupra cîtorva persoane care contribuie la înăsprirea sau la orientarea unei generații profund nesatisfăcute”. Apelul, care cerea punerea în libertate a celor 44 de tineri și „a altor spanioli făcînd parte din clasa muncitoare și din alte pături ale societății întemnițați în împrejurări asemănătoare”, a fost semnat, între alții, de Monseniorul Jose Maria Bulart, capelanul generalului Franco.

Proteste ridicate de lumea întreagă au și obținut eliberarea cîtorva tineri, dar mulți mai zac încă în închisori, supuși unui regim neomenos. Tineretul lumii să nu dea uitării pe acești tineri spanioli, să le trimită, sub formele cele mai diverse, mesaje ale solidarității și încurajării.

12 Iulie Ieri am fost la Pampeluna. La gara din Madrid am stat 5 ore la „coadă” în fața casei. Oamenii își manifestau indignarea, dar un dăcător de corvoadă, ca și noi, spuse: „Cerost are să protestăm? Dacă protestezi, riști să fii imbarcat”. De fapt, însă, oamenii nu-și ascund indignarea, și aceasta are proporții atît de mari încît guvernul are mari dificultăți pentru pedepsirea vinovaților.

Printre noi se aflau soldați care-și făcuseră serviciul militar în Maroc. „La sosirea noastră în gări, găseam mame așteptînd, dar multe dintre ele, înnebunite de durere aflau că fiii lor nu se vor mai reîntoarce niciodată: căzuseră acolo, în Maroc” — ne spuneau ei. Soldații se plîngeau de scumpete. Unul din ei spuse: „Aș vrea să plec, fie chiar în Guineea. Aci muncim ca brutele, se muncește uneori pînă la 20 de ore pe zi, și salariul nenorocit pe care-l primim nu ne ajunge nici măcar să mîncăm din el”. Un alt soldat, probabil țaran, răspunse: „Nici o grijă, se crapă de foame acolo ca și aici, în Spania...” și cineva trase parcă concluzia întrebînd: „Încotro se îndreaptă Spania?”

În compartiment cu mine se găseau mai mulți tineri sportivi: vorbeau de caporalul acela din poliția militară americană care omorîse de curînd o fată spaniolă. Unul dintre ei — care își zicea falangist — striga: „Li vom goni! Ajutorul lor nu se vede decît în mizeria ce bîntuie în Spania, în laptele praf și în uleiul de soia”. Apoi povesti o anecdotă: „Eram odată cu un prieten într-un bar; la o măsuță de lîngă mine, un soldat american, vădit amețit, își lungise picioarele pe masă. Am chemat chelnerul și l-am rugat să spună americanului să șadă puțin mai cuviincios. Acesta, care înțelegea spaniola, interveni spunînd: «Vă plac dolarii, nu-i așa? De ce atunci această observație?» Chelnerul răspunse enervat: «Da, ne plac dolarii, dar și șunca; iată de ce nu vrem să trăim ca porcii!»

În fața mea ședea un fost ofițer din armata franchistă. El îl aprobă pe tînărul povestitor.

13 Iulie Am stat astăzi de vorbă cu o turistă americană.

Dimineața citisem în ziarul „Le monde” că aviația strategică americană anunțase că cea de-a 16-a forță aeriană, dispunînd de baze la Torrejones, lîngă Madrid, și la Valenzuela și putînd încărcă armament atomic, se găsea „în stare de operație”, fiind gata să decoleze 15 minute după primirea ordinului.

Tînăra turistă americană mi-a spus că e învățătoare și că dorește să cunoască popoarele, țările, mai ales U.R.S.S. Era foarte simpatcă. Nu știa ce posibilități ar avea să plece la Moscova, dar credea că tocmai pentru că este învățătoare guvernul ei ar trebui să o ajute să călătorească. Am reflectat cît de multă dreptate avea. Popoarele trebuie să se cunoască așa cum am cunoscut și noi poporul sovietic în timpul celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului. Mi se pare că aceasta ar ajuta ca avioanele ce zboară deasupra Spaniei „spre obiectivele lor”, amenințînd astfel pacea și făcînd ca Spania să riște să fie stearsă de pe harta lumii în cazul unui război mondial, să se întoarcă în țara lor, în țara acestei tinere turiste. Poate ar putea fi folosite la transportul unui mare număr de tinere învățătoare ca ea spre alte țări, ca să cunoască alte popoare, alte culturi.

★

După festivitățile de la St. Firmin, am părăsit Spania cu impresia netă că, în dosul ceței întunecoase ce o acoperă de 20 de ani, se agită o generație neresemnată și hotărîtă să-și aducă contribuția ei vitală Spaniei și lumii. Fără îndoială, ea își va atinge scopul. Fiindcă, după cum o spunea nu de mult dr. Maranon, „Spania trece astăzi printr-un moment foarte critic — consecința evoluției vieții. Tot mai mult se îndepărtează cauza care a permis instaurarea regimului actual...”

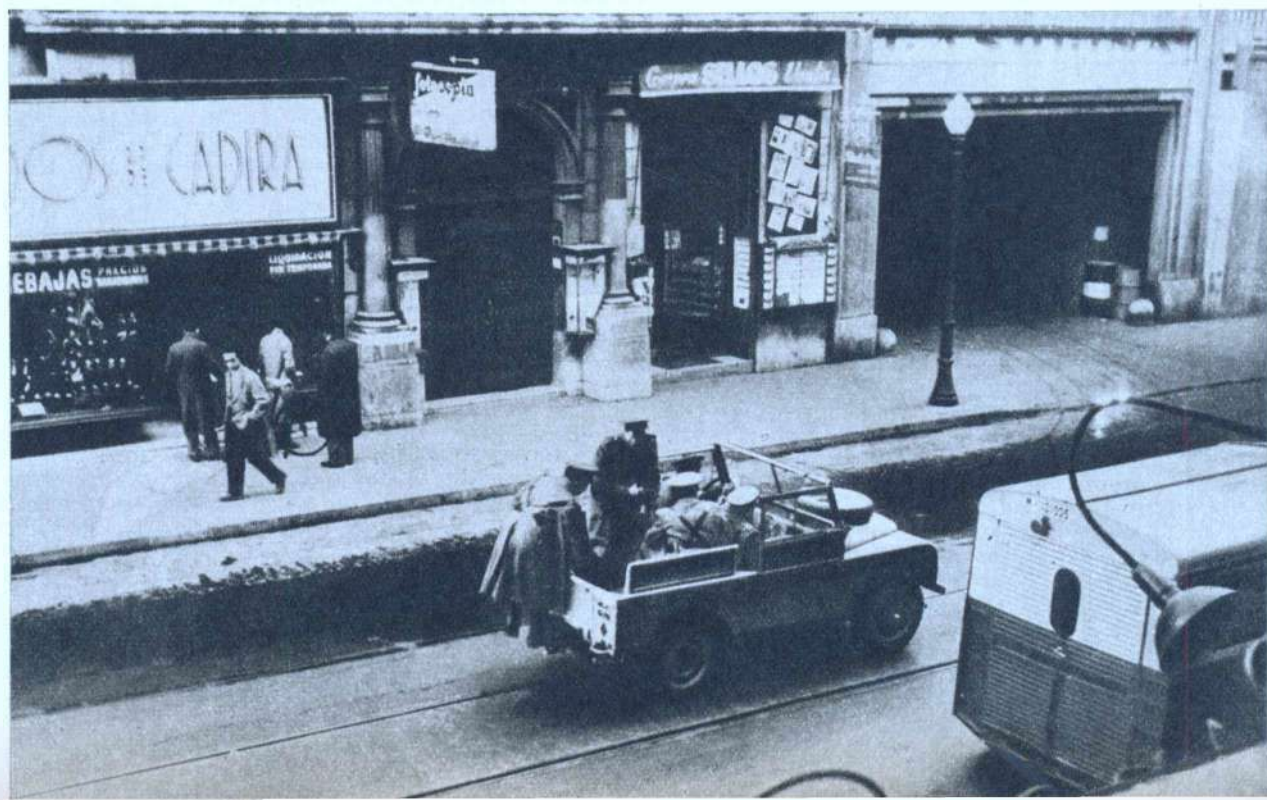
În Spania există un mare interes pentru cel de-al VII-lea Festival și mi s-a spus că unele grupări au și început pregătirile în vederea participării la festival. Delegații la cel de-al VII-lea Festival vor vedea cîtă dreptate a avut dr. Maranon văzînd la acești tineri „... o îngrijorare adîncă și în al doilea rînd dorința de a vedea Spania lor liberă...”

Tinerii năzuiesc sincer spre stabilirea unei unități naționale autentice a tuturor forțelor democratice spaniole”.

OSVALDO VALLE

Posturile spaniole din teritoriul african lîni sînt atacate de luptătorii arabi. Populația din această posesiune nu mai vrea să îndure jugul colonialist (sus)

Pe străzile Barcelonei circulă mașinile poliției operînd arestări în rîndurile populației, iată ce a adus Spaniei franchismul (dreapta)

CONCURSUL ȘI FESTIVALUL INTERNATIONAL „GEORGE ENESCU”

Între 4 și 22 septembrie s-au desfășurat, la București, primul Concurs și Festival internațional organizate în memoria strălucitului muzician român George Enescu, una dintre cele mai proeminente și mai complexe personalități ale muzicii contemporane. Vorbind despre Enescu, celebrul violoncelist Pablo Casals spunea: „Am iubit și am admirat profund acest om, extraordinar din toate punctele de vedere. Pe vremea noastră, la Paris — era pe atunci foarte tânăr — eram captivat de personalitatea sa și îl consideram, încă de pe atunci, ca pe unul dintre cei mai mari compozitori ai epocii. Octuorul și Dixtuorul său pentru instrumente de suflat, prima sa sonată pentru instrumente de suflat, prima sa sonată pentru vioară, rapsodiile române făceau senzație. Și apoi vioara sa! Nu era el oare cel mai mare printre cei mai mari violoniști? Sau măiestria sa la pian ori la pupitrul dirijorului! Nici unul din muzicienii timpului său nu era atât de complet”.

Legat prin mii de fibre de poporul din mijlocul căruia s-a ridicat, de plaiurile natale, pe care le-a cîntat în opera sa nepieritoare, George Enescu a exprimat cu neîntrecută măiestrie artistică geniul creator al poporului român, a contribuit la afirmarea internațională a școlii muzicale românești. România, fără în trecut înapoiată, bintuită de întunericul neștiinței, cunoaște acum o impetuoasă dezvoltare culturală și se manifestă activ în viața artistică mondială, bucurîndu-se de prestigiu în cercurile cele mai largi. O dovadă concludentă a acestui prestigiu este interesul stîrnit de organizarea Concursului de interpretare muzicală și a Festivalului „George Enescu”, care au transformat capitala Republicii Populare Romîne — pentru aproape trei

săptămîni — într-o capitală a vieții muzicale internaționale. Prețuirea pe care și-a cîștigat-o pretutindeni opera multilaterală a marelui Enescu, prestigiul țării sale și al artei românești au făcut ca acest concurs internațional și festivalul pe care l-a prilejuit să se bucure de participarea unor artiști cunoscuți și apreciați în întreaga lume, precum și a unui număr impresionant de tineri violoniști și pianisti veniți din 17 țări pentru a-și măsura forțele în cea mai pașnică dintre întreceri — întrecerea artistică.

Fără îndoială că apariția în concerte și recitaluri a unor virtuozii cum sînt violoniștii David Oistrach și Yehudi Menuhin ori pianistii Claudio Arrau (Chile), Halina Czernik-Stefanska (R.P. Polonă), Monique Haas (Franța) sau Iakov Zak (U.R.S.S.), a unor dirijori de prestigiu cum sînt sir John Barbirolli (Anglia), Carlo Zecchi și Carlo Felice Cillario (Italia), Sașa Popov (R.P. Bulgaria); ori maeștrii romîni George Georgescu și Constantin Silvestri au dat Festivalului de la București caracterul unui mare eveniment. Iar prezența unor asemenea personalități în juriile Concursului internațional de interpretare muzicală (și aici trebuie să mai adăugăm, între alții, pe Yvonne Astruc-Franța, pe directorul Conservatorului din Leningrad — Pavel Serebriakov, pe Henri Gagnebin, director onorific al Conservatorului din Geneva, pe Jean Absil, membru al Academiei regale a Belgiei, etc.) a constituit cea mai bună garanție că juriile internaționale vor desemna cu maximum de competență, cu maximum de obiectivitate și cu maximum de răspundere pe cei mai buni, pe cei mai înzestrați și mai bine pregătiți dintre cei aproape o sută de candidați.

Organizatorii au depus o activitate febrilă pentru a pregăti din timp și pînă în cele mai mici amănunte condițiile necesare desfășurării optime a Concursului și Festivalului „George Enescu”, începînd cu cazarea oaspeților, asigurarea sălilor de repetiție sau planificarea minuțioasă a concertelor; o vastă corespondență, convorbiri telefonice cu Moscova, New York, Praga, Paris, Roma sau Budapesta au stabilit ultimele detalii, și „totul a mers ca un ceasornic” — după cum ne-a declarat marchizul de Gontaut-Biron, președintele Concursului internațional „Marguerite Long-Jacques Thibaud” din capitala Franței.

„Concursul «George Enescu» — ne-a spus în continuare, d-l de Gontaut-Biron — a reunit, de la început, toate calitățile unui mare concurs internațional. Componența juriilor și nivelul înalt al tinerilor interpreți pe care i-am ascultat mă îndreptătesc să cred că mulți dintre laureații de astăzi se vor număra miine printre celebriți. Dar aceasta este o chestiune de viitor. Concursul «George Enescu», ca și concursul «Marguerite Long-Jacques Thibaud», dă posibilitate tinerilor artiști din toate continentele să lege prietenii, să contribuie, prin intermediul muzicii, la dezvoltarea relațiilor culturale, prietenești între popoare”.

Concursul internațional de interpretare muzicală „George Enescu” a admis participarea violoniștilor și pianistilor care n-au împlinit 33 de primăveri; mulți dintre cei înscriși însă nu împliniseră nici douăzeci...

Tineretea candidaților și-a pus pecetea — de la început — asupra desfășurării concursului și, spunînd aceasta, ne referim atât la proșpețimea și pasiunea juvenilă a executării pieselor din program — caracteristică celor

REZULTATELE CONCURSULUI INTERNAȚIONAL „GEORGE ENESCU”

LA VIOARĂ

Juriul Concursului internațional de vioară „George Enescu”, sub președinția dirijorului George Georgescu, a hotărât decernarea premiilor și mențiunilor următorilor concurenți: **PREMIUL I:** Ștefan Ruha (R.P. Română) și Solomon Snitkovski (U.R.S.S.); **PREMIUL II:** Varujan Cozighian (R.P. Română); **PREMIUL III:** Evgheni Smirnov (U.R.S.S.); Daniil Podlovski (R.P. Română) și Ralph Holmes (Anglia); **MENTIUNI:** Charles Libove (S.U.A.); Lilia Beretti (Franța).

LA PIAN

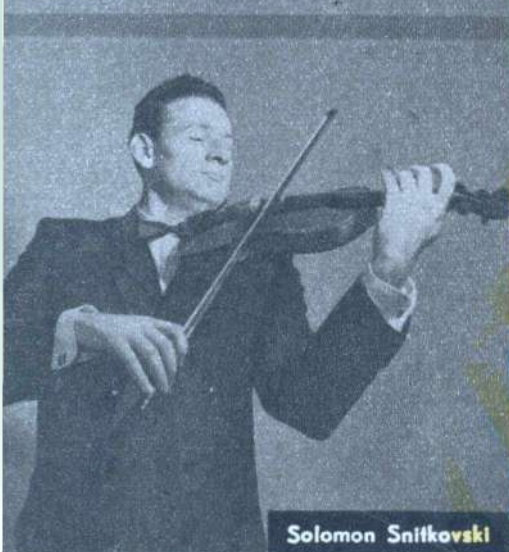
Juriul Concursului internațional de pian „George Enescu”, sub președinția dirijorului Constantin Silvestri, a hotărât decernarea premiilor și mențiunilor următorilor concurenți: **PREMIUL I:** Li Min-cean (R.P. Chineză), **PREMIUL II:** Mihail Voskresenski (U.R.S.S.), Michèle Boegner (Franța); **PREMIUL III:** Dimitri Paperno (U.R.S.S.); **MENTIUNI:** Alexandrina Zorleanu (R.P. Română), Vladimir Topinka (R. Cehoslovacă) și Jozef Stompel (R.P. Polonă).

LA INTERPRETAREA SONATEI A III-A DE GEORGE ENESCU

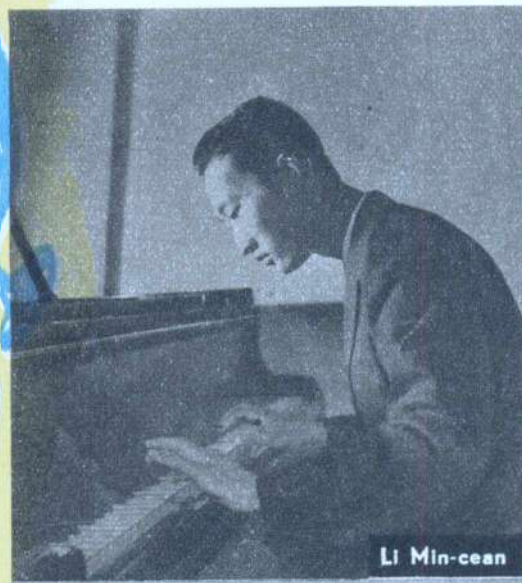
Pentru interpretarea Sonatei a III-a de George Enescu, juriul, sub președinția compozitorului Ion Dumitrescu, a hotărât decernarea premiilor după cum urmează: **PREMIUL I:** cuplului Valentin și Ștefan Gheorghiu (R.P. Română); **PREMIUL II:** cuplurilor Solomon Snitkovski-Olga Stupakova (U.R.S.S.) și Serge Blanc-Pierre Vozlinsky (Franța); iar **PREMIUL III:** cuplurilor Varujan Cozighian-Nicolae Brînduș (R.P. Română) și Josef Sepsei-Edith Hambalko (R.P. Ungară).

Ștefan Ruha

Solomon Snitkovski

Li Min-cean

Valentin și Ștefan Gheorghiu

mai mulți dintre concurenți —, cât și la atmosfera optimistă, prietenească ce s-a încetățenit între artiștii veniți la București din toate colțurile lumii.

Calitățile și nivelul de pregătire al tinerilor muzicieni au produs o puternică impresie asupra publicului ce a umplut pînă la refuz sălile de concert unde avea loc concursul, încă din prima fază. Interpretarea lucrărilor din program, incluzînd obligatoriu o piesă de George Enescu, evidențiază seriozitatea cu care s-au pregătit, aproape fără excepție, candidații. Și în pofida înscripțiilor avertizînd că „aplauzele sînt oprite” (pentru a nu incomoda juriul), de cele mai multe ori publicul acesta entuziasmat nu s-a putut reține și a răsplătit zgomotos talentul și sensibilitatea viitorilor virtuoși.

Munca încordată, repetițiile și, mai ales, emoția așteptării au creat tensiunea caracteristică acestui gen de competiții. Întrecere — da, dar nu rivalitate, — a fost devisa nescrisă a participanților la Concursul de la București. Întrecerea artistică, tinerească a făcut să cadă barierele artificiale; distanțele geografice, deosebirile naționale ori de vederi politice au devenit inexistente, muzica și-a dovedit o dată mai mult capacitatea de a înfrăți omenirea.

... Marea revelație a fost, fără îndoială, chinezul Li Min-cean, artist desăvîrșit, care — în ciuda celor numai 22 de ani ai săi — a apărut încă de la prima fază ca un candidat sigur la primul loc. Și printre cei ce-au aplaudat călduros succesul pianistului chinez au fost și „adversarii” săi — ceilalți participanți la concursul de pian, între care tinăra pianistă din Franța Michèle Boegner (distinsă cu premiul II), care a declarat: „Sînt entuzias-

mată și fericită că premiul întâi a fost acordat lui Li Min-cean, căruia, de altfel, publicul i l-a acordat de la prima sa apariție”.

Iar alături de tinerii aceștia, personalități venerabile — cum ar fi d-na Nadia Boulanger ori d-ra Florica Muzicescu, binecunoscut pedagog român — au ținut să-l felicite pe strălucitul artist chinez, iar d-l de Gontaut-Biron l-a invitat la Paris, pentru a participa la concursul „Marguerite Long-Jacques Thibaud”, despre care am mai amintit.

... A interpreta muzica lui George Enescu în spiritul ei autentic nu este de loc simplu pentru un artist străin, și am văzut cum un tinăr român îi explica unui concurent american particularitățile creației enesciene bazate pe folclorul românesc. Apoi, mesele comune la restaurantul de la „Casa Universității”, plimbările prin oraș, schimburi de adrese și urări reciproce de succes — nenumărate au fost aceste fapte mărunte, aparent lipsite de însemnătate, dar ilustrînd convingător dorința și posibilitatea de înțelegere și prietenie care îi animă astăzi pe tinerii conștienți din toate țările.

După cum se întimplă la toate concursurile internaționale și mai ales atunci cînd nivelul general al candidaților este atât de înalt ca în cazul întrecerii artistice de la București, în mod inevitabil au rămas în afara palmaresului artiști talentați, care vor figura cu cinste printre laureații viitoarelor competiții, inclusiv, sperăm, următoarea ediție a Concursului „George Enescu”, ce va fi organizată peste trei ani, în 1961; laurii au revenit celor mai buni.

La București, juriile internaționale au acordat premii și mențiuni unor tineri reprezentanți ai școlilor interpretative din China și din Anglia, din Uniunea Sovietică și din

Franța, din Statele Unite și din România, Ungaria ori Cehoslovacia.

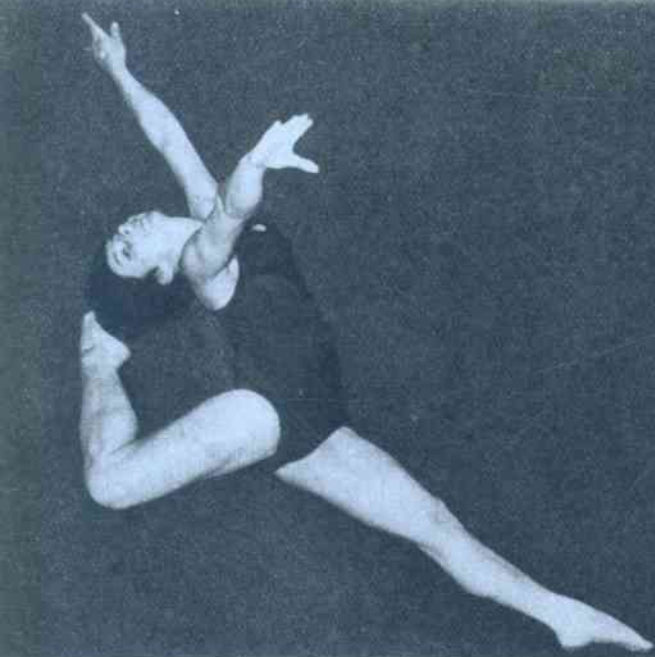
Patronat de geniu al lui George Enescu, primul Concurs internațional care-i poartă numele s-a desfășurat în spiritul ideilor sale umaniste despre artă și despre menirea artistului.

După concurs, violonista franceză Danièle Artur, fostă elevă a lui George Enescu, ne-a spus: „Am simțit mereu aici prezența aproape fizică a maestrului. Cred că Enescu ar fi fost fericit să știe că Bucureștiul, capitala țării sale, va deveni locul de întîlnire al reprezentanților, dintre cei mai buni, ai tinerei generații de slujitori ai muzicii. Faptul că nivelul acestui concurs a fost, după părerea mea, mai înalt decît al altor concursuri similare este, într-un anumit sens, un omagiu adus marelui muzician, o dovadă că, cîstindu-i memoria, au venit aici interpreți talentați și care s-au pregătit cu ardoare. Pentru toți participanții — inclusiv pentru cei care n-au figurat între premianți — concursul a prilejuit cîștigarea unei experiențe artistice prețioase”.

Instituirea Concursului internațional de interpretare muzicală „George Enescu” ilustrează dragostea și prețuirea pe care poporul român și statul de democrație populară le nutresc creatorului a cărui operă e piatra de temelie la edificiul artei muzicale românești. Este o tradiție. În panteonul culturii acestui popor, numele lui Enescu va străluci veșnic alături de marile nume ale celorlalți mari oameni de artă, de știință și cultură, a căror viață închinată creației va rămîne mereu un exemplu însușitor pentru tineret.

D. COSTIN

A DOUA TINERETE A GIMNASTICII

Gimnastica din zilele noastre se deosebește foarte mult de cea de acum 20 de ani, iar cei ce vorbesc despre o a doua tinerețe a ei au perfectă dreptate.

Gimnastica a fost salutată de cei 100.000 de spectatori de pe Stadionul central din Moscova atunci când cele 24 de drapele naționale au salutată un al 25-lea drapel, și anume drapelul alb avînd la mijloc figura unui gimnast, drapelul celui de-al XIV-lea Campionat Mondial de Gimnastică.

Roma și Moscova

Șahlin, Titov, Azaryan, Ono, Take-moto, Beckner, Yokel, Latînina, Bosakova, Muratova, Manina, Tanaka, Teodorescu — simpla enumerare a acestor nume ajunge pentru a ne face o idee clară despre caracterul luptei de la Palatul sporturilor din Moscova.

Întîlnirea de la Moscova a gimnaștilor nu poate fi comparată decît cu ultimul campionat de la Roma.

Cel de-al XIV-lea Campionat se deosebește prin numărul foarte mare de participanți și prin nivelul său înalt: au participat 196 de gimnaști din 22 de țări. Arbitrii au apreciat 2.000 de performanțe. La Roma, campionatele individuale și pe echipe s-au desfășurat timp de 4 zile: două zile au durat probele masculine și două cele feminine.

La Moscova, întrecerea de 4 zile nu a hotărît decît care sînt învingătorii la individual compus. Șase gimnaști — băieți și fete — care cîștigaseră cel mai mare număr de puncte la exercițiile obligatorii și la cele liber alese au repetat în a 5-a zi programul lor liber ales.

În felul acesta, la Moscova, titlurile de campioni mondiali au fost decernate după trei performanțe și nu după două ca la Roma.

La Roma s-au observat bine deosebirile de valoare dintre școlile de gimnastică din U.R.S.S., Japonia, Germania și Suedia. La Moscova ni se pare că aceste deo-

Gimnastica a luat probabil naștere într-o seară răcoroasă, în trecutul îndepărtat, cînd vreun strămoș bărbos de-al nostru a sărit și și-a lovit brațele pentru prima dată ca să se încălzească.

S-a vorbit apoi pretutindeni de popularitatea nedezmîntită a gimnasticii. Totuși, în ultimul timp, s-au găsit teoreticieni ai sportului ce începeau să pună la îndoială viitorul și progresul gimnasticii. Ca și cînd nu ar fi observat activitatea mereu crescîndă a Federației Internaționale de Gimnastică (F.I.G.), ei au început să afirme că gimnastica, în calitatea ei de disciplină „de cameră”, ca să zicem așa, necesitînd săli și echipamente speciale, va trece pe planul al doilea.

Punctul slab al afirmațiilor acestor teoreticieni era poate propria lor experiență. Ca milioane de alți locuitori ai globului pămîntesc, își începeau și ei ziua făcînd gimnastică și nu jucînd fotbal. În ce privește F.I.G., ea s-a mărit în 77 de ani de 13 ori față de perioada de început și a organizat 14 campionate mondiale.

sebiri s-au șters. Rezultatele spectaculoase obținute de gimnaști eminenți la Campionatul de la Moscova nu s-au deosebit mult, și decernarea medaliilor s-a hotărât de multe ori pe sutimi de puncte.

„Întrecerea vedetelor”

Astfel au numit moscoviții cel de-al XIV-lea Campionat masculin. În timpul celor 5 zile ale concursului, alături de gimnaștii sovietici și japonezi, doar iugoslavul Miroslav Cerar a putut câștiga o medalie la campionatul individual.

La Melbourne, echipa sovietică i-a învins pe japonezi doar cu 1,85 de puncte. La Moscova diferența a fost de 2,85 de puncte.

La exercițiile la cal, gimnaștii sovietici au fost primii. Diferența a fost de 1,6 puncte. După birnă, diferența s-a ridicat la 1,9 puncte. La inele s-au mai adăugat încă 0,15 puncte.

Exercițiile libere au adus victoria sportivilor japonezi. Diferența a scăzut. Dar bara și săriturile au consolidat victoria echipei U.R.S.S. Gimnaștii japonezi au ocupat locul doi, cu 572,6 puncte. Medaliile de bronz au fost decernate cehilor, cu 549,3 puncte.

Gimnastele Uniunii Sovietice au dominat concursul. Rezultatul lor în echipă a fost de 381,62 de puncte. Sportivele japoneze au reușit să întrecă echipele Cehoslovaciei (371,885) și ale României (367,02).

Lupta pentru întâietatea individuală a fost și mai înverșunată încă. Învingătoare a ieșit Larissa Latînina, studentă ucraineană din Kiev. Locul doi l-a obținut tînăra cehă Eva Bosakova, care a rămas în urma sovieticei cu 1,132 de puncte.

Cu aceasta am putea încheia scurtul nostru reportaj. Trebuie însă să adăugăm că 40 de medalii au fost câștigate de campionii absoluți, echipele masculine și feminine ale U.R.S.S.

Din întîlnirile și convorbirile pe care le-am avut cu spectatorii a reieșit că pe toți îi interesează întrebarea: „În ce constă secretul sovieticilor?”

Șansă ? Nu...

Măiestria și voința. Iată secretul. În copilărie, Boris Șahlin a pătruns pe geam în sala de gimnastică a școlii. Antrenamentele zilnice nu-i ajungeau, atît de neascultător îi era corpul.

Cele patru medalii de aur cucerite la cel de-al XIV-lea Campionat Mondial de la Moscova îl caracterizează cel mai bine pe acest sportiv remarcabil.

Voința, calmul, perseverența sa fantastică au devenit proverbiale.

Biografia sportivă a Larisei Latînina începe aproape la fel. O dată, după ce a căzut la bară, mama ei i-a interzis să se mai ocupe de gimnastică. Atunci, pentru prima dată, fetița de 11 ani a călcat porunca mamei ei. S-a prezentat la antrenament cu genunchii bandajați. Cînd a absolvit școala, Latînina era de acum sportivă calificată.

— Sînt toți sportivi foarte talentați, dar mai ales foarte sînguincioși, a spus despre noii campioni antrenorul lor Aleksandr Mișkov. Caută întotdeauna să-și aleagă programul cel mai complicat pentru antrenament. Pînă acum nu am lucrat niciodată cu oameni atît de perseverenți și de înzestrați ca Larissa și Boris...

Și iată ce spun ceilalți:

Japonezul Takasi Ono: „Mi-este neplăcut că nu ocup decît locul doi, dar nu se putea să nu câștige Boris Șahlin.”

Franțuzoica Danielle Coulon-Siko: „Cînd am văzut-o pe Latînina, am recunoscut imediat în ea o campioană!”

Latînina și Șahlin au cucerit, așadar, drapelul campionatului. A fost victoria prieteniei, a măiestriei și a voinței de la cea de-a XIV-a Întîlnire Mondială a Gimnaștilor

L. VISEN

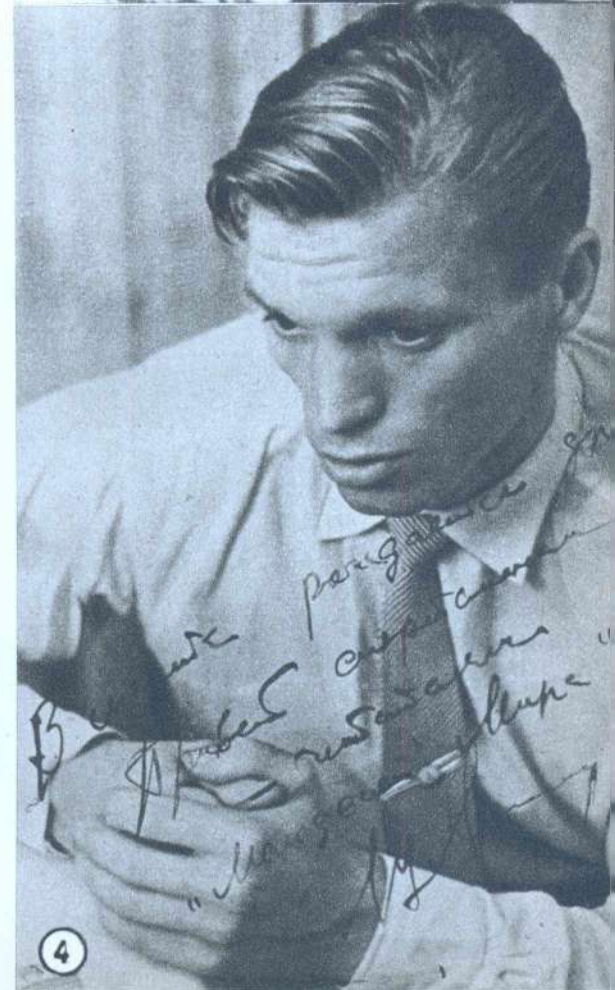

1-2: Larissa Latînina, campioană mondială absolută. Ea a scris pentru cititorii noștri: „Sînt fericită și urez mult noroc tuturor cititorilor «Tineretului lumii».”

3-4: Boris Șahlin, campion mondial absolut. Ne-a scris: „Din sport se naște prietenia. Salutări prietenești tuturor sportivilor cititori ai «Tineretului lumii».”

2

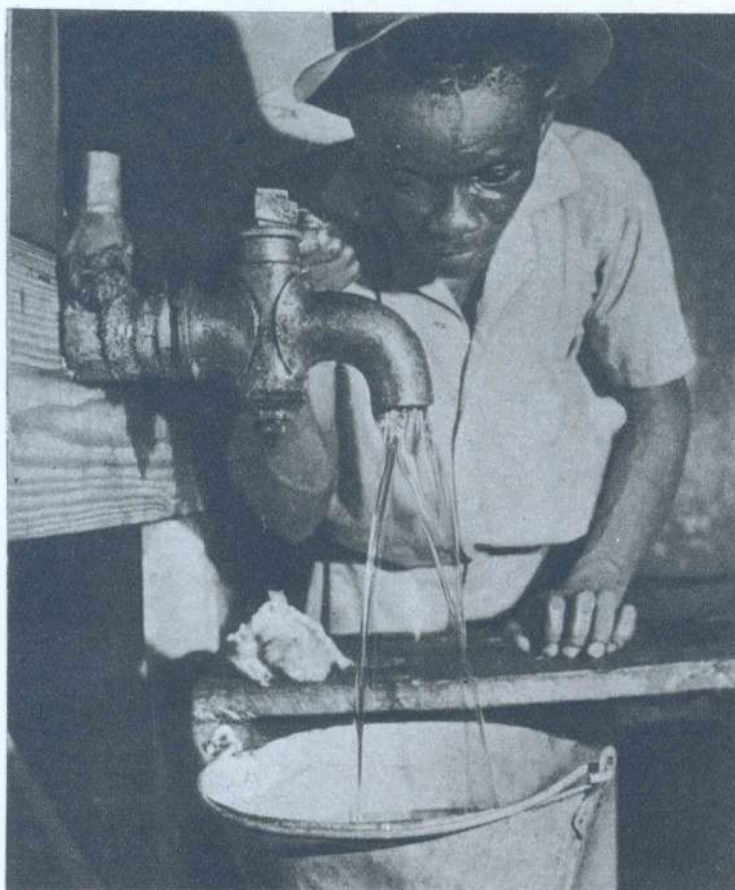
4

3

NUCILE DE COCOS DIN TRINIDAD

Trinidad — auzind numele acesta ne gândim fără să vrem la minunatele cîntece populare, la vocile cîntăreților ce simbolizează insula aceasta pretutindeni în lume. Și poate visăm chiar să plecăm odată acolo, să ne petrecem concediul... Bineînțeles, cîntecele și natura Trinidadului sînt frumoase și nu ar fi rău să petrecem acolo concediul. Dar pentru cei 560.000 de locuitori ce populează cei 4.822 km² ai coloniei britanice Trinidad, viața e departe de a consta doar din cîntece și dansuri, cum ai putea fi ispitit să crezi după citirea unor afișe făcute anume pentru străini. Trebuie muncit din greu pentru obținerea asfaltului și petrolului, pentru cultivarea orezului, a trestiei de zahăr, a cacaoei, a cafelei, a bumbacului și, în primul rînd, a nucilor de cocos — unul din produsele cele mai importante de export din Trinidad.

În Trinidad, nuca de cocos este folosită ca materie primă în industrie pentru fabricarea articolelor de consum curent, ca, de pildă, săpunul, șamponurile și margarina. Munca pentru culesul nucilor de cocos începe astfel: indigenii sînt siliți să se cațere pe cocotieri înalți, lucru ce primejduiește viața acestora. Dar pentru capitaliști viața indigenilor nu costă scump.

Fiecare arbore posedă 4—5 ciorchine, care au fiecare 15—20 de nuci. Arborii nu produc toți în același timp, de aceea recolta nucilor de cocos se întinde de-a lungul întregului an. Cocotierul îi trebuie 3—5 ani de dezvoltare pînă ce produce două recolte pe an.

În cursul procesului de muncă complicat care transformă nuca de cocos în șamponuri, săpun și ulei comestibil, prima etapă mai mult decît oboșitoare... este cățărarea primejdioasă pentru indigen în piciorarele goale pe cocotierul cu scoarța alunecoasă, înalt de 25—30 m (sus)

Unul din produsele nucii de cocos este uleiul, pe care, în clișeu nostru, îi poți vedea curgînd dintr-o țeavă. Uleiul provine din miezul nucii de cocos stoarsă și foptă încet la o căldură intensivă. Aceasta este prima etapă pentru fabricarea șamponurilor din acest ulei (știnga)

DECLARAȚIA FEDERAȚIEI MONDIALE A TINERETULUI DEMOCRAT PRIVIND SITUAȚIA DIN REGIUNEA TAIWAN

Aspect de la un miting al studenților din Pekin care protestează împotriva agresiunii americane în regiunea Taiwanului

Forțele dornice de pace au făcut să eșueze aventura care amenința pacea mondială prin intervenția armată a Statelor Unite în Liban și a Angliei în Iordania. Unitatea solidă a popoarelor și tineretului arab din Orientul Mijlociu, sprijinită de popoarele și tineretul din lumea întreagă, a împiedicat dezlănțuirea unui război în această regiune. În prezent, opinia publică mondială continuă eforturile sale pentru aplicarea hotărârii Adunării generale extraordinare a O.N.U. prin care se cere retragerea imediată a trupelor străine din Orientul Mijlociu.

După ce au suferit un eșec în Orientul Mijlociu, Statele Unite creează astăzi o nouă stare de tensiune în Extremul Orient prin provocările de război ale forțelor lor armate

în regiunea Taiwan. Intervenția armată americană în regiunea Taiwan amenință securitatea Republicii Populare Chineze, precum și pacea din Extremul Orient și din lumea întreagă.

Popoarele din lumea întreagă, dornice de pace, așa după cum s-au exprimat mulți oameni de stat și alte personalități din viața politică și socială, recunosc că Taiwanul și celelalte insule chineze din această regiune fac parte integrantă din China de foarte multă vreme și că problema Taiwanului este o problemă internă a Chinei, a cărei soluționare nu poate fi hotărâtă decît de însuși poporul chinez.

F.M.T.D. consideră justă și susține hotărârea poporului și a tineretului chinez de a elibera Taiwanul și celelalte insule chineze.

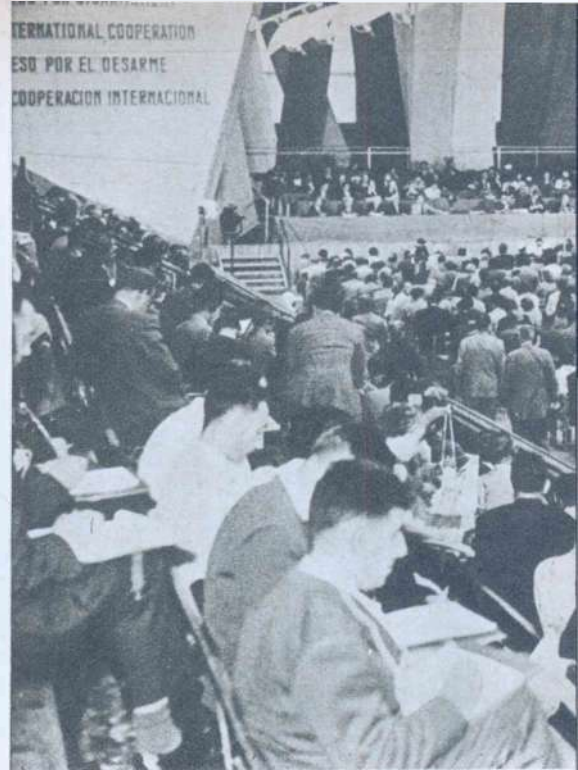
F.M.T.D. împreună cu tineretul din lumea întreagă, dornic de pace, protestează împotriva provocărilor războinice și împotriva intervenției armate a Statelor Unite în această regiune.

F.M.T.D. cheamă tineretul din lumea întreagă și organizațiile de tineret naționale și internaționale să-și unească eforturile pentru a slăbi tensiunea internațională din Extremul Orient și pentru a sprijini lupta dreaptă a poporului și tineretului chinez pentru eliberarea Taiwanului și a celorlalte insule chineze, împotriva intervenției armate a Statelor Unite și pentru a cere retragerea forțelor armate ale Statelor Unite din această regiune.

SECRETARIATUL F.M.T.D.

Delegații ai țărilor arabe discutând despre situația Orientului Apropiat și Mijlociu

VOCEA PO

CONGRESUL MONDIAL ȘI COLABORAREA

În zilele călduroase de iulie, când Stockholmul primea delegații la Congresul mondial pentru dezarmare și colaborare internațională, lumea se găsea la marginea unei catastrofe, rezultat al acțiunilor forțelor armate ale S.U.A. și ale Marii Britanii.

În zilele acelea, pline de neliniște, Congresul de la Stockholm a exprimat opinia publică a numeroase țări pentru coexistență pașnică, pentru prietenia dintre popoare, pentru independența națiunilor tinere.

Congresul de la Stockholm a fost convocat din inițiativa Consiliului Mondial al Păcii, dar era deschis tuturor organizațiilor, tuturor grupărilor și tuturor persoanelor a căror preocupare principală este apărarea păcii.

O privire aruncată în sala congresului era de ajuns pentru a-ți da seama că persoanele reunite aci erau de păreri religioase și politice diferite, fie că veneau din Orient sau din Occident. Se puteau vedea călugări budiști înfășurați în mantii galbene, preoți catolici îmbrăcați în roșu și în violet, precum și pastori protestanți în haine negre. Toate nuanțele celor mai minunate culori, începând de la negru închis pînă la albul cel mai scilpitor, dovedeau că toate părțile lumii se aflau reprezentate la acest congres.

1.300 de delegați, invitați și observatori din 70 de țări au asistat la lucrările congresului. Anumite țări, ca, de pildă, Malaia, Ghana, Uganda și Porto Rico, erau reprezentate pentru prima dată la un asemenea eveniment. Din India a sosit o delegație însemnată, compusă din circa 20 de personalități conducătoare ale Partidului congresist. Mișcarea de tineret era reprezentată de diferite organizații membre sau nemembre ale diferitelor federații internaționale.

În prezidiul ales, se numărau personalități simbolizînd geniul omenesc și spiritul creator al omenirii. Se putea observa acolo prezența unor savanți, ca, de pildă, profesorul Bernal din Marea Britanie, Hirano din Japonia, profesorul Infeld din Polonia, fost prieten și colaborator al lui Einstein: personalități politice, ca doamna Rameshwari Nehru din India, Busoni din Italia, Pierre Cot din Franța, Youssef El Sebai din Republica Arabă Unită, prințul Norodon Norodith din Cambodgia și generalul Jose Galbadon din Venezuela.

Toate aceste personalități, bărbați și femei, s-au întilnit

la congresul păcii, în ciuda unor păreri sociale și politice diferite, fiindcă știau că pacea este singura alternativă pentru soluționarea problemelor actuale.

Congresul a durat șapte zile. În tot timpul acesta, mulți oratori și-au citit intervențiile, s-a prezentat un număr însemnat de rapoarte, printre care cinci rapoarte deosebit de interesante. Firește, atenția cea mai mare a participanților s-a concentrat asupra problemelor dezarmării și primejdiei atomice.

Se știe că banii cheltuiți pentru primul război mondial ar fi ajuns pentru ca fiecare din cei 71.000.000 de mobilizați să-și poată cumpăra o casă bună cu un teren mare pentru grădină. Banii risipiți pentru cel de-al doilea război mondial ar fi ajuns pentru a oferi adăpost tuturor familiilor din lume și pentru a asigura învățămîntul secundar al tuturor copiilor din lume.

„20.000.000 de bărbați sub arme, de trei-patru ori mai mulți oameni caresă-i hrănească, să-i transporte, să-i echi-peze, să-i inarmeze... Ce s-ar întimpla dacă printr-un acord de dezarmare o fracțiune însemnată a acestei sute de milioane de oameni ar deveni disponibili pentru muncă?” a întreat în mesajul său la congres regretatul om de știință și luptător înflăcărat pentru pace FREDERIC JOLIOT-CURIE.

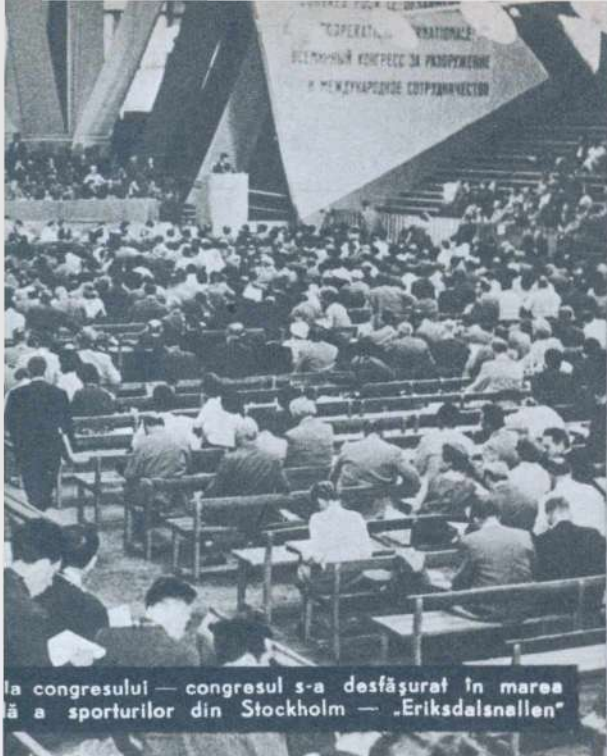
În raportul său, profesorul polonez OSKAR LANGE a demonstrat că popoarele nu trebuie să se teamă de urmările economice ale dezarmării, că colaborarea economică internațională asigură posibilități de dezvoltare a piețelor și de folosire a brațelor de muncă pe care nu le poate oferi economia de război.

Dar nu este vorba numai de consecințele economice ale cursei înarmărilor. Războaiele au costat prea scump omenirea. Putem să ne resemnăm oare la o nouă risipă masivă a valorilor materiale, rodul muncii omenesti, și la exterminarea în masă a vieților omenesti?

Congresistii au fost profund îngrijorați de faptul că forțele uriașe pe care omenirea le are de aci înainte la dispoziție și care trebuie să o servească ar putea fi întoarse împotriva omenirii însăși.

„În cursul unui război nuclear, nici o țară nu este la adăpost”, a spus delegatul englez profesorul John Bernal.

„Bomba H nu se sinchisește dacă ești republican american,

la congresului — congresul s-a desfășurat în marea sălă a sporturilor din Stockholm — „Eriksdalsnallen”

Fetița aceasta și familia ei au sosit din Indonezia pentru a asista la congresul păcii

PENTRU DEZARMARE POARRELEOR INTERNATIONALE

comunist rus, conservator britanic sau membru al Partidului Congresist Indian” a spus delegatul islandez Arnason.

Printre numeroasele intervenții din ședințele plene — și au fost peste 100 —, cele ale doamnei Rameshwari Nehru și scriitorului sovietic Ilya Ehrenburg au trezit în mod deosebit un mare interes.

Doamna Nehru a amintit, între altele, importanța Conferinței de la Cairo a țărilor afro-asiatice, care sublinia că pacea nu poate fi stabilită decât numai atunci când orice exploatare economică sau politică a unei națiuni de către altă națiune ar dispărea de pe suprafața globului.

Ilya Ehrenburg a declarat, la rîndul său, că esențialul în zilele noastre este să nu ne certăm asupra unor probleme în care nu sîntem de acord, ci să dezbaterem altele asupra cărora am putea să ne înțelegem.

Congresul și-a desfășurat lucrările în cadrul a cinci comisii: comisiile pentru colaborare politică, economică și culturală, comisia pentru dezarmare și comisia pentru colaborarea forțelor pașnice. Munca lor a fost înlesnită de faptul că la dezbateri a participat un mare număr de experți și de savanți.

Comisia pentru colaborare a recomandat crearea unui fond internațional pentru a veni în ajutorul țărilor slab dezvoltate. Fondurile ar trebui asigurate prin economii făcute la cheltuielile de reînarmare.

Comisia pentru dezarmare a supus congresului o rezoluție care a fost acceptată, declarînd, între altele, că soluționarea problemei dezarmării nu ar trebui să ducă numai deosebit și la reglementarea celorlalte dificultăți de ordin politic.

Rezoluția a insistat asupra necesității unui acord pentru ținerea unei conferințe mondiale, cel mai tirziu anul viitor, care să trateze despre dezarmare și la care să participe toate guvernele.

Comisia politică a trebuit, bineînțeles, să se ocupe de problemele actuale ridicate de agresiunea din Liban și Iordania. Apelul lansat popoarelor și guvernelor a fost adoptat în unanimitate și formulează următoarele soluții:

Încetarea intervenției armate în Orientul Mijlociu și retragerea forțelor militare străine. Ținerea unei conferințe la cel

mai înalt nivel, ca prim pas spre colaborarea internațională. Încetarea experiențelor nucleare, care să deschidă astfel calea spre o dezarmare generală și controlată. Apelul subliniază că este de datoria guvernelor să asigure încetarea războiului rece, în vederea evitării unei catastrofe, și să acorde oricărei națiuni dreptul la independență, la libertate și la autodeterminare.

Comisia pentru colaborarea culturală a recomandat diferite măsuri concrete pentru promovarea schimburilor culturale internaționale. Ea a propus astfel publicarea unei „Cărți lunare a păcii” și a unei reviste ce ar contribui la stabilirea contactelor și schimburilor dintre Orient și Occident.

Rolul activ pe care-l joacă tineretul în lupta pentru pace s-a oglindit limpede și în numărul considerabil de delegați ai organizațiilor de tineret și de studenți din 22 de țări. Delegații aceștia s-au declarat în unanimitate pentru obiectivele și scopurile congresului.

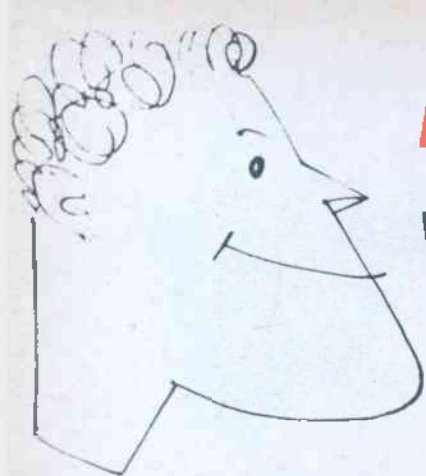
Luînd cuvîntul la una din ședințele plene, secretarul general al F.M.T.D., C. Echard, care a fost ales membru al prezidiului, a subliniat, între altele, că bunăstarea materială și dezvoltarea fizică și intelectuală a tineretului sînt strîns legate de dezvoltarea unei politici duse în favoarea păcii și colaborării.

Prin rezoluțiile și recomandările sale, Congresul pentru pace, dezarmare și colaborare internațională de la Stockholm a arătat că mișcarea pentru pace a făcut un mare pas înainte, fixînd numeroase sarcini concrete și imediate. Aceste rezoluții și recomandări vor contribui la coordonarea forțelor păcii și vor fi de mare valoare în ce privește inițiativa posibilă pe un plan politic, economic și cultural. Congresul a mai demonstrat, de asemenea, că există numeroase posibilități pentru a se lua tot felul de inițiative în favoarea luptei duse împotriva războiului.

Optimismul congresului a fost exprimat în mod excelent de profesorul Bernal în observația făcută în ultima zi, cu prilejul închiderii congresului: „Ne-am simțit ca și cum am fi mers în valea morții, dar totodată și ca pelerinii unei lumi noi și mai bune”.

STOCKHOLM, 16-22 IULIE

de la trimisul nostru special
INGEMAR ANDERSON

ATOMITO ȘI HYDROMEDE VORBESC DESPRE TITAN, METALUL VIITORULUI

— Ai spus așadar că titanul a fost descoperit în trei etape, începutu Hydromede. Îmi amintesc că prima dată a fost remarcat în 1795 de chimistul german Martin Klaproth. După tradiția stabilită de chimiști, inspirat de mitologie, el a dat noului element numele de titan.

— Iată una din numeroasele erori comise în istoricul titanului, răspunde Atomito. Este adevărat că metalul poartă în prezent numele ce i-a fost dat de Klaproth. Dar titanul a fost de fapt descoperit de englezul William Gregor, lângă Menahan, în Anglia. Gregor crezu că este un mineral și îl numi menahană. Cinci ani mai târziu, eroarea îi era rectificată. Dar descoperirea nu însemna încă nimic în sine. Titanul exista, dar nu în stare liberă, ci combinat cu oxigenul. Pentru a-l reduce au trebuit 120 de ani și munca a numeroși savanți. Abia în 1910, americanul Hunter reuși să separe câteva grame, nu prea pure, din acest metal nou, necunoscut. 37 de ani mai târziu, se obțineau două tone de titan printr-un procedeu industrial.

— Da, destinul titanului este ciudat, observă Hydromede, care avusese timp să arunce o privire în notele sale. Doar două

tone în 1947, 500 de tone în 1951, 5.000 de tone în 1954, 20.000 de tone în 1955, și asta numai în S.U.A.

— De acord, răspunde Atomito, nu se cunoaște decât un singur antecedent al titanului, și acesta este aluminiul, a cărui dezvoltare să fi fost la fel de rapidă. Dar dacă producția de aluminiu a crescut, să zicem, cu viteza unui cal, cea a titanului se dezvoltă cu viteza unui avion cu reacție.

— Pesemne că posedă proprietăți excepționale?

— Da, într-adevăr, titanul este tot atât de solid ca și fierul, dar de două ori mai ușor. Nu se topește decât la o temperatură de 1.725°. Esențialul este, însă, că nu se teme de coroziunea ce distruge în fiecare an aproape un sfert din producția mondială de fier. Suprafața lucioasă a titanului nu-și pierde niciodată lustrul, nici chiar sub acțiunea celor mai puternici acizi. Titan păstrat timp de cinci ani în apa mării a fost scos din apă fără a purta nici o urmă de coroziune. Da, metalul acesta este uimitor.

— Dar de ce este încă atât de puțin folosit în tehnică? se miră Hydromede, cu spiritul său practic.

— Există două motive principale pentru aceasta, dragă profesore. Primul este rodul erorii savanților. Aceștia credeau că pe pământ este prea puțin titan. Astăzi, însă, se știe că titanul e unul din metalele cele mai răspândite.

Într-adevăr pe pământ se găsește mai mult titan decât cupru, zinc, plumb, cositor, nichel și toate metalele prețioase la un loc.

— Așadar calea este larg deschisă și...

— Și aci intervine al doilea motiv, profesore. Titanul este „sociabil” în ce privește „legăturile” sale. El se aliază cu aproape toate metalele, se combină cu numeroase elemente, în așa fel încât este foarte dificil de degajat. Este o „strînsoare” greu de desfăcut. Desigur s-a găsit un procedeu pentru reducerea titanului, dar este o operație complexă ce costă foarte mult.

— Cum se poate afirma, în aceste condiții, că titanul este metalul viitorului? se miră Hydromede.

— Tehnica progresa pe zi ce trece, o știți prea bine, domnule profesor. Ceea ce astăzi costă foarte mult mâine va costa foarte ieftin.

Vă amintiți poate că în 1889 Societatea Regală de la Londra, dorind să răsplătească marile merite ale savantului rus Mendeleev, i-a oferit un vas prețios și o cupă de aluminiu și aur. Astăzi, lingurile și furculițele de aluminiu sînt considerate ca articole ieftine.

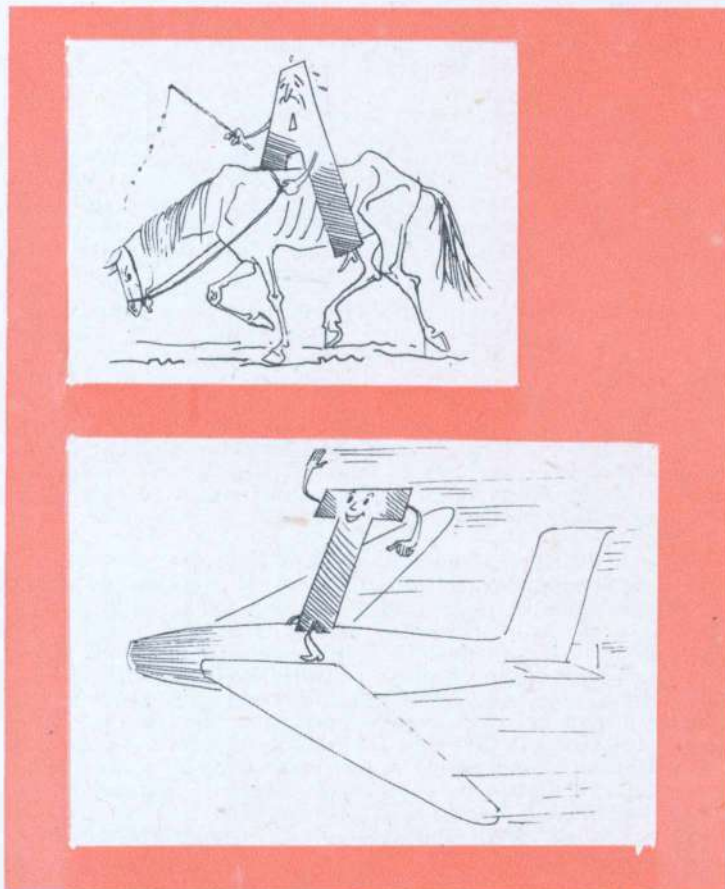
Tehnica modernă este tehnica celor mai mari viteze, a temperaturilor foarte ridicate, a presiunilor uriașe, și, dat fiind cerințele noi, titanul întrece celelalte metale. Aluminiul a trebuit să-și cedeze locul cînd a fost vorba de avioanele supersonice, iar oțelul a fost înlocuit de el cînd a fost cazul să se construiască turbine, discuri și alte piese pentru compresoare. Titanul este indispensabil pentru fabricarea unor piese importante ale reactoarelor atomice. De altfel, nu se poate găsi, pînă în prezent, nici o ramură a tehnicii care să nu utilizeze titanul.

— Bineînțeles, toate acestea sînt importante și interesante, dar...

— Nici un fel de „dar”, dragul meu Hydromede. Scumpetea titanului este un lucru relativ. Iată și exemple. Într-un reactor chimic, o piesă importantă din oțel nu poate servi decât șase luni, după care trebuie înlocuită. Costul înlocuirii este de 13 ori mai mare decît cel al piesei în sine. Fabricată din titan, piesa costă de trei ori mai scump, dar asigură un serviciu neîntrerupt timp de cinci ani. E avantajos sau nu?

— De acord, dragă colega. Într-adevăr, dacă ne gîndim mai bine, în tehnică valoarea e relativă. Cu siguranță că metalul care poartă numele nemuritorilor copii ai lui Uranus și Gea își va croi frumusețel drumul.

— Iar noi doi vom trăi în secolul cînd cuvîntul „titan” ne va fi mai familiar și mai lesne de înțeles decît cuvîntul „fier”.

Ne scriu CITITORII

LUPTĂM PENTRU PACE

Tineretul din Coventry joacă un rol important în lupta pentru pace.

Fotografia alăturată reprezintă fete de la una din marile noastre şcoli participând la o manifestație organizată recent sub auspiciile Comitetului pentru pace din Coventry, ca protest împotriva experiențelor cu arme nucleare, împotriva reînarmării atomice a Germaniei occidentale, împotriva ocupației țării noastre de către forțele armate ale Statelor Unite și pentru înțelegerea imediată a șefilor guvernelor (în vederea unei conferințe la nivelul cel mai înalt).

Cu cele mai bune urări pentru noi succese ale revistei noastre, „Tineretul lumii”, pe care o socotim captivantă.

EDUARD DIXON
(Coventry - Anglia)

PRIETENIA NOASTRĂ NU POATE MURI

Tinutul nostru prieten de 17 ani **LAURENTIU CONSTANTIN THEBAN** din Cugir (România) ne-a trimis o scrisoare foarte interesantă despre studiile sale la liceu, despre rezultatele examenului său de admitere la universitate. El ne scrie că dorește să se specializeze în limba franceză, pe care o scrie destul de bine. Ar vrea să învețe cît mai multe limbi, ca: engleza, latina și ar dori să studieze și limba indiană. De ce învață atîtea limbi? Să-l lăsdm să ne răspundă el singur:

... Nu mă mulțumesc să studiez numai limba unui popor, doresc să învâș și alte lucruri despre acest popor, despre țara, cultura, obiceiurile sale

LAURENTIU C. THEBAN
Cugir - România

DESCOPERIREA „TINERETULUI LUMII”

Revista noastră „Tineretul lumii” este pentru mine o descoperire senzațională și fericită. Vă asigur că am petrecut o seară din cele mai plăcute, fermecătoare, interesante și instructive. Niciodată încă de cînd am părăsit băncile școlii nu m-a pasionat atît o lectură ca nr. 4/1958 al acestei reviste de tineret. Am avut impresia că am efectuat un adevărat paravotaj în lumea tinerilor, care, în ciuda divergențelor de culoare și cultura, în ciuda discriminărilor rasiale, rămn totuși frați de inimă și suflet.

Camerunez, dintr-o familie modestă, nu am avut niciodată privilegiul să trec peste granițele geografice ale țării mele decît prin cărți și prin imaginație. Astăzi seara am aflat multe despre viața tineretului. Un tânăr camerunez trece drept o originalitate istorică, repnic gata să înveșe.

Tinere indian, tinere indonezian, chinez, japonez, rus, pakistanez, sirian, ceh, turc, cipriot, israelian, italian, german, francez, american, tinere african frate, le-am înșeles bine. Te gîndești la mine, gîndești ca și mine. Ceea ce tu ai scris gîndeam și eu, dar nu îndrăzneam să mă exprim cu voce tare. Tu ai exprimat-o pentru noi toți, îți mulțumesc!

Dar fie, dragă **CHEIKH Bara Lă**, fie îți adresez mulțumirea mea deosebită și felicitările mele călduroase. Articolul tău despre Kamerun a făcut să-mi crească inima de bucurie. Ai vorbit cu un accent atît de vibrant de prietenie despre țara mea înctî nu mă pot reține să nu-ți mulțumesc, felicitînd și încurajînd totodată „Tineretul lumii” pentru acest efort.

Tineri, viitorul ne aparține. Să construim mînd în mînd viitorul acesta, spre binele nostru și al popoarelor noastre.

LAURENT NTAMAG
YAOUNDE, Kamerun

Către cititoarele noastre

Comitetul nostru de redacție vi se adresează astăzi în mod deosebit. La cererea numeroaselor noastre cititoare, am orea să reluăm ideea unei rubrici adresate fetelor. Dar pentru aceasta avem nevoie de ajutorul vostru, de sugestiile voastre, de fotografiile, de reportaje despre viața, activitatea tineretului feminin.

Vă propunem de asemenea să găsiți „titlul” rubricii noastre. Hai-deți, fetelor, luați tocul în mînd, sîntem siguri că veți zece, o sută, o mie de idei! Nici cititorii nu sînt dați de o parte... pot și ei să ne trimită părerile lor!

la noi, răspunde zimbînd domnul Pit-terman, va fi tot atît de cald cum e la Moscova vara.

Tineretul din diferite țări să vină la noi. Va trebui să vină însă fără nici o părere preconcepută. Tinerii să privească viața de la noi cu ochii bine deschiși, să se întâlnească și să vorbească la noi cu toată lumea, cum doresc.

S-ar putea ca ei să gîndească că la noi multe lucruri nu sînt cum ar fi dorit ei să le vadă. Ceea ce este însă esențial e că nu vor găsi la noi, sînt convins, nimic dușmănos.

Urez viitorilor participanți la festival ca, prin eforturile lor pașnice, să apropie popoarele, să întărească cauza păcii și, la întoarcerea în țara lor, să continue opera aceasta nobilă.

La Viena vor avea multe impresii frumoase.

Așadar, la revedere, la Viena!
„Do svidania“ (la revedere), a adăugat doctorul Bruno Pitlerman pe rusește.

RAMESHWARI NEHRU:

VOR FI MULȚI PARTICIPANȚI DIN INDIA

Doamna Rameshwari Nehru, președinta Asociației Indiene pentru Solidaritatea Africano-Asiatică, a binevoit să răspundă la cîteva întrebări:

Întrebare: Care este în general părerea dv. despre viitorul festival mondial, al tineretului ce se va ține la Viena?

Răspuns: Sînt de părere că tineretul este lucrul cel mai important din lume și dacă festivalul reușește să stimuleze spiritul tinerilor, să-i învețe să se înțeleagă reciproc și să dorească pacea, atunci va face mult bine.

Întrebare: Ce credeți despre participarea tineretului indian la Festivalul de la Viena?

Răspuns: Ar trebui să se introducă mai multă simplitate în organizarea acestor festivaluri, participarea delegațiilor din țările asiatice costînd destul de scump. Cred totuși că vor fi mulți tineri indieni pe care-i va interesa festivalul și care, de aceea, vor participa la el.

Întrebare: Credeți că, pentru motivele pe care le-ați menționat, ar fi mai bine ca viitoarele festivaluri să se organizeze în Asia?

Răspuns: Nu, cred că e mai bine să se țină în Europa, căci mai ales în Europa se găsesc oameni ce nu sînt de acord cu ideile de pace, prietenie și lupta împotriva armelor atomice. În Asia, aproape toată lumea este de acord cu lucrurile și ideile acestea. De aceea, dacă vrem ca festivalurile să aibă un efect salutar, e mai bine ca ele să se țină în Europa, pentru ca să-i influențeze pe europeni.

Întrebare: Festivalul de la Viena dorește să-i sărbătorească în mod deosebit pe tinerii ce vin din țările coloniale și din cele recent eliberate de sub jugul colonial. Care sînt după părerea dv. temele ce ar trebui subliniate cu prilejul acestor festivități?

Răspuns: Subiectele cele mai importante sînt, cred eu, desființarea colonialismului, dreptul de autodeterminare și desființarea prejudecăților rasiale. Și, dacă tineretul european sprijină cu acest prilej tineretul din țările pe care le-ați menționat, faptul ar fi de mare importanță și de un ajutor prețios.

MUCHALSKI:

SE VOR VEDEA DISPĂRÎND FRICA ȘI NEÎNCREDEREA

Aștept cu plăcere Festivalul mondial al tineretului mai întîi de toate pentru că oferă tinerilor din Europa posibilitatea de a întîlni tineri de pe alte continente. Cred că cei ce dau dovadă de o oarecare lipsă de încredere în festival ar trebui

FESTIVALUL ESTE IMPORTANT ȘI NECESAR PENTRU TINERET

spun personalitățile

BRUNO PITTERMAN:

VIENA AȘTEAPTĂ PARTICIPANȚII LA FESTIVAL!

Capitala Austriei — Viena — va primi peste un an delegații tineretului lumii, participanți la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie. Corespondentul ziarului sovietic de tineret „Komsomolskaia pravda“ a cerut doctorului BRUNO PITTERMAN, vicecancelarul Austriei și președintele Partidului socialist austriac, să răspundă la cîteva întrebări în legătură cu viitorul festival mondial al tineretului, ce va avea loc la Viena.

Întrebare: Care este părerea dv. despre rolul tineretului în micșorarea și slăbirea tensiunii în relațiile internaționale?

Răspuns: Tînăra generație de astăzi (sau cel puțin un mare număr de tineri) își amintește prea bine de ultimii ani ai războiului trecut. Ea știe că războiul nu este un mijloc de soluționare a conflictelor dintre state. Acestea trebuie rezolvate pe căi pașnice.

Întrebare: Care este părerea dv. despre rolul legăturilor largi dintre tinerii din diferite țări? Cît de folositoare sînt, după părerea dv., întîlnirile, competițiile spor-

tive, conferințele internaționale, festivalurile mondiale ale tineretului?

Răspuns: Tînăra generație din diferite țări trebuie să aibă posibilitatea de a se întîlni mai des. Nu trebuie să uităm că tînăra generație a moștenit de la părinții săi anumite neîncredere ce s-au exprimat în relațiile dintre popoare cu prilejul evenimentelor furtunoase din anii trecuți. Ca și la părinți, neîncrederea aceasta dispore încetul cu încetul și din inima tinerilor. Cu cît se vor întîlni tinerii din diferite țări în împrejurări pașnice, cu atît mai repede va dispărea această neîncredere. Tocmai acesta este motivul pentru care guvernul Austriei a hotărît să admită ținerea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților la Viena.

Întrebare: Tineretul sovietic, precum și tineretul din numeroase țări ale lumii au și început să facă pregătiri în vederea viitorului festival. Care sînt, domnule vicecancelar, recomandările dv. către participanții la cel de-al VII-lea Festival, mai ales către tinerii sovietici? Mulți dintre ei visează să fie printre delegații la festival.

Răspuns: Da? E foarte bine! Să vină

în mod deosebit să asiste la el. Socot că astăzi mai important ca orice este să se insiste asupra întâlnirilor dintre popoarele diferitelor părți ale lumii. Acestea permit fiecăruia să-și dea seama că toate popoarele doresc să trăiască în pace. Frica și neîncrederea sînt cauzele oricărei uri, și la întâlniri ca festivalurile mondiale ale tineretului vom vedea dispărînd această frică și neîncredere. Este esențial ca tinerii să transforme lumea mai bine decît au făcut-o generațiile trecute. De aceea, ei trebuie să se întâlnească personal și să nu înțeleagă părerile și viața altora prin intermediul unei a doua sau chiar a treia persoane.

MUCHALSKI
pastor din R.F.G.

S. S. MIRAJKAR:

VIITORII CONDUCĂTORI AI LUMII

Festivalurile mondiale ale tineretului, reunind tineretul din lumea întreagă, sînt un ajutor important în munca pentru pace. De aceea sper că delegația indiană la Festivalul de la Viena va fi mai mare și mai reprezentativă ca înainte. Tinerii sînt viitorii conducători ai lumii și dacă învață să se înțeleagă unii pe alții, pacea va domni în lume.

Tineretul din țările coloniale și de curînd independente are multe probleme comune. Tineretul muncitor din țările ce s-au eliberat recent de sub jugul colonialist are multe motive de a se întâlni și de a face schimb de experiență; aceasta îi va ajuta să-și rezolve problemele.

Deoarece cel de-al VII-lea Festival le oferă acest prilej, le trimit salutările mele cordiale.

S. S. MIRAJKAR
primarul orașului Bombay

THAKIN LAY MAUNG:

ÎNTĂRIREA PRIETENIEI INTERNAȚIONALE

Cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului, ce se va ține anul viitor la Viena, în Austria, va asigura tinerilor din lumea întreagă posibilități mai mari de a participa în număr important la

această întâlnire, mai ales datorită situației unice pe care o ocupă Viena ca centru turistic internațional și datorită, de asemenea, poziției neutre a autorităților austriace în materie de politică internațională.

Sînt convins că festivalul acesta, care se va sărbători conform obiectivelor tradiționale ce tind spre lărgirea și întărirea prieteniei internaționale și a păcii dintre națiuni, va întări, desigur, și mai mult legăturile de prietenie dintre popoare și va contribui să se facă un pas înainte pe calea încetării imediate a experiențelor atomice și termonucleare și să se înceapă, pe etape și sub control internațional, dezarmarea generală.

THAKIN LAY MAUNG
vicepreședintele Consiliului Mondial
al Păcii (Birmania)

RĂSFOND PROGRAMUL

Viena 1, Septembrie 15 — sediul Comisiei permanente a Comitetului internațional de pregătire a celui de-al VII-lea Festival. Cu toate că mai trebuie să treacă aproape un an pînă cînd fanfarele vor anunța deschiderea celui de-al VII-lea Festival, prietenii ce lucrează aici sînt în plină muncă de pregătire. Pe baza propunerilor transmise din toate colțurile lumii, ei elaborează programul general al celui de-al VII-lea Festival prezentat recent publicului la o conferință de presă internațională.

Începem astăzi publicarea lui:

MANIFESTĂRI GENERALE

1. Deschiderea festivalului la 26 iulie pe marș stadion al Vienei.
— Defilarea delegațiilor prin oraș
— Prezentarea delegațiilor la stadion
— Salutul către participanții la festival și către tineretul vienez.
— Mari manifestări culturale și sportive (program cultural, de gimnastică, meci internațional de fotbal etc...).
2. Festivități închinată păcii și prieteniei dintre popoare, împotriva armelor atomice, pentru dezarmare și coexistență pașnică.

1. Ațișul acesta reprezintă un festival regional din Mexic ce a avut loc între 13 și 16 septembrie anul trecut.

2. Festivalurile mondiale au contribuit mult ca tineretul să cunoască diferitele tradiții culturale. Ansamblul acesta folcloric dă imaginea culturii din insulele Caraibe.

3. Muzeul acesta din Viena va fi, fără îndoială, vizitat de mulți tineri în timpul festivalului.

3. Întîlniri regionale închinată discuției problemelor de interes comun, după dorința delegațiilor.

4. Întîlniri ale tinerilor credincioși după dorința și interesul participanților.

5. Festivități închinată prieteniei cu tineretul din țările de curînd independente și solidarității cu tineretul din țările coloniale.

Întîlniri prietenești, programe culturale și focuri de tabără într-un parc.

6. Eveniment în legătură cu Proiectul Major al U.N.E.S.C.O. pentru aprecierea reciprocă a valorilor culturale ale Orientului și Occidentului.

7. Întîlnirile reprezentanților diferitelor organizații naționale și internaționale ale tineretului închinată problemelor colaborării și satisfacerii intereselor tineretului.

8. Întîlniri pe profesii despre problemele diferitelor categorii de tineri și întîlniri pe afinități.

9. Întîlnirea tinerilor parlamentari participanți la festival.

10. Mare serbare și întîlnire a tineretului de la sate.

11. Serbarea fetelor.

12. Program științific. Tineretul și realizările științei și tehnicii.

13. Prezentare internațională de filme.

14. Program de vizite și de inițiative pentru o mai bună cunoaștere a Austriei și a capitalei sale.

15. Serbare de vară (serbarea florilor, serenadă vieneză, carnavalul tinerilor etc.).

16. Închiderea festivalului la 4 august 1959 într-o piață mare a Vienei.

(Va urma)

EXPERIENȚELE NUCLEARE SÎNT VĂTĂMĂTOARE! ELE TREBUIE SĂ ÎNCETEZE

Experiențele nucleare continuă. În ciuda numeroaselor avertismente ale savanților privitoare la aceste experiențe, numărul lor nu s-a redus cu nimic, dimpotrivă, intensitatea lor e mai mare. După date științifice, Statele Unite au efectuat în 3 luni — din 27 aprilie pînă la 26 iulie — 32 de explozii cu arme nucleare în Oceanul Pacific.

Este greu ca aceste experiențe și consecințele îngrozitoare pe care le cauzează ele popoarelor din Extremul Orient să concorde cu declarațiile pacifiste ale conducătorilor americani!

Publicăm mai jos părerea binecunoscutului medic specialist sovietic A. Lebedinski despre prejudiciile pe care experiențele nucleare le aduc tineretului și generațiilor viitoare.

„Datele științifice actuale despre efectul radiațiilor asupra organismului omenesc, precum și cunoștințele noastre în legătură cu nivelul actual și viitor al infecției radioactive pe suprafața terestră ne permit să spunem cu certitudine că experiențele cu arme atomice sînt primejdioase pentru omenire.

Experiențele nucleare sînt mai ales primejdioase pentru copiii și tineret; motivele acestei primejdii deosebite sînt următoarele:

a) Organismul tînr, în creștere, nefiind încă complet format, este cu mult mai sensibil influenței radiațiilor decît organismul matur.

b) Unul din produsele cele mai primejdioase ale exploziilor nucleare este stronțitul radioactiv, ce infectează astăzi suprafața întregului glob pămîntesc; el pătrunde în organism, se depune în oase, și procesul acesta se continuă în mod deosebit de intens în oasele organismului tînr, în creștere. După datele de care dispunem, conținutul de stronțiu radioactiv din oasele copiilor depășește de 5—10 ori cel din oasele adulților.

c) Nu trebuie să uităm că cu cît omul e mai tînr, cu atît mai intens se impregnează în organismul său materia radioactivă și cu atît mai mult îi vatămă sănătății. Pe cînd pentru adulți primejdia unei îmbătrîniri premature se produce într-o măsură neglijabilă, pentru tineret, dacă experiențele continuă, primejdia crește în proporție inversă față de adult, adică pentru un tînr de 18 ani primejdia este de două ori mai mare ca

pentru un om de 36 de ani în împrejurări asemănătoare. Primejdia dezvoltării tumorilor maligne (cancere) este cu mult mai mare pentru tineri, dat fiind că la vîrsta așa-zisă „critică”, adică la 40 de ani (cifra presupusă), doza totală de radiații va fi cu atît mai puternică cu cît omul este mai tînr la ora actuală.

d) În sfîrșit, tinerii de azi sînt viitorii părinți ai copiilor următoarei generații, iar, dacă nu încetează experiențele cu arme nucleare, aceștia sînt și mai expuși prejudiciilor generice posibile provenind din radiații, prejudicii care într-o oarecare măsură există de pe acum.

Fiecare an în plus de experiențe aduce în lumea întreagă (după calcule destul de moderate) mai multe mii de bolnavi atinși de boli ereditare.

Unica măsură în vederea încetării experiențelor cu arme nucleare este hotărîrea fermă a popoarelor din țările ce posedă aceste arme de a obliga propriile lor guverne să găsească calea spre un acord internațional în această privință. Guvernul Uniunii Sovietice nu numai că a făcut în repetate rînduri propuneri constructive în sensul acesta, dar a dat și un bun exemplu în direcția aceasta luînd hotărîrea încetării unilaterale a experiențelor. Cercurile imperialiste din S.U.A. nu vor să țină seamă de opinia publică și de interesele tuturor popoarelor din lume, ele au intenția de a sprijini „războiul rece”. Consecința acestor fapte sînt prejudiciile substanțiale ce continuă să amenințe sănătatea noilor generații.

Toate popoarele lumii luptă pentru interzicerea utilizării armelor nucleare în scopuri de război și pentru încetarea experiențelor cu ele.

În lupta aceasta, tineretul trebuie să ocupe locul de frunte, dat fiind că tocmai tinerii sînt în primul rînd amenințați de primejdia legată de aceste experiențe.

Prof. A. LEBEDINSKI

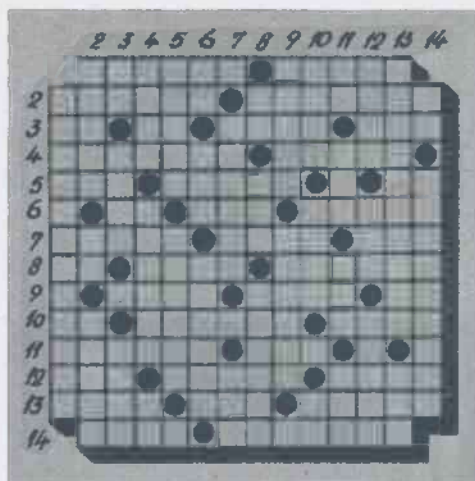
membu corespondent al Academiei de științe medicale a U.R.S.S.

• SCRIERI • SCRIERI • scrieri • scrieri • SCRIERI •

ORIZONTAL: 1) Pe ea scriau „cărți postale” oamenii cavernelor! — Vechi caracter în scrierea germană; 2) Material ieftin de scris, inventat în China la începutul secolului al II-lea al erei noastre — Cel mai răspîndit material de scris în Egiptul antic; 3) Textilă — În tipar! — Imbrăcăminte — Pofia de joc; 4) Sovială — A scris „Divina comedie”; 5) Bărbierit — Scriere pe care o înveți la calligrafie — Există; 6) Ion Stoica — Numărul aproximativ al semnelor existente în scrierea Chinei antice! — Cea veche folosea la fabricarea hîrtiei în trecut; 7) O pasăre strîns legată de unelte pentru scris! — Nu vorbește! — Accent; 8) Pronume — A împodobi — Sens în scrierea popoarelor arabe, față de scrierea cu caractere latine; 9) Personaj din Othello — Cultivatorul unei textile... prepoziționale! — Metru cub; 10) Notă pe portativ — Le vezi în scrierea de față! — Un legendar zburător; 11) Verb conjugat la sfîrșitul unei scrieri! — Zeița abundenței la romani; 12) „Stiloul folosit la scris în Mesopotamia antică! — Orașul lui Pericle — Am senzații; 13) Localitate în Abisinia — Diviziuni de timp — A scris cuneiform! 14) Scrierea perfect calligrafică! — O silabă sau un sunet reprezentat hieroglic!

VERTICAL: 1) Veche scriere egipteană în care existau în total peste 700 de semne; 2) Material folosit în scrierile vechi — Din portul național — A transpira; 3) Cunoscuta aștie — Soția lui Osiris — Sîtă; 4)... și nimic mai mult! — Acolo înveți să scrii! — Armăsar; 5) Invenția lui Guten-

berg! — Pe ea scriau asiro-caldeenii; 6) Notă — Băntură tare — Scris pe carnețel sau pe bloc-notes; 7) Unealtă de scris — Sfîrșit... străin!

8) Apă în Italia — Nume feminin — Glumă; 9) „Tînăra...” roman de A. Padeev — Material textil folosit pentru scris la vechii chinezi; 10) Verbul preferinței — Apă pariziană — Pronume; 11) Simbolul titanului — Cui bont — Prefix — Liu... scriitor chinez; 12) Supăr — Prefix pentru urechi — Țara cu cea mai veche tradiție în scris; 13) Scrierea habilonienilor — Poveste; 14) Începe scrisoarea! — Scriere specifică vechii Indii.

DEZLEGAREA JOCULUI DIN NUMĂRUL TRECUT

SPORTURI NAUTICE

ORIZONTAL: 1) Canoe — Liber; 2) Calac — Marinar; 3) Canotaj academic; 4) Unora — Ud — No — Apa; 5) Tat — Tînăr — Nr — On; 6) Erori — Egee — Rusa; 7) E. S. — Ageră — Il; 8) Mie — Arsă — Amu; 9) Si — Strictă — Bras; 10) Stii — Ae — Dublu; 11) Val — Stîr — Velă; 12) Otavă — Felinar; 13) Iole — Polo — Fn — Ca; 14) Normal — Notane; 15) Mișca — Don. **VERTICAL:** 1) Cuter — Suvot; 2) Canar — Mi — Aton; 3) Canotori — Slatom; 4) Aior — Est — Veri; 5) Natație — Tisa — Mă; 6) Oca — Sărit — Pac; 7) June — Ri — Inota; 8) Madagascar; 9) Lac — Regate — Fond; 10) Iran — Ee — Ve — Oo; 11) Bîdon — Ra — Delfin; 12) Ene — Trambulina; 13) Rama — Urban — Na; 14) Rîpoși — Al — Ace; 15) Canal — Supra.

★ FILATELIE ★

ANIVERSĂRI DE INDEPENDENȚĂ

CINE VREA SĂ CORESPONDEZE CU NOI?

Nu există țară care să nu fi emis timbre cu prilejul principalelor sale evenimente istorice și în cinstea marilor personalități. La fel s-a întâmplat și în țările Americii Latine, care și-au plătit foarte scump libertatea și independența lor.

Vă prezentăm aici câteva timbre din America Latină apărute cu prilejul centenarelor de independență ale anumitor țări de pe acest continent.

- 1. ARGENTINA:** Timbrul acesta emis în 1916, cu prilejul împlinirii a o sută de ani de independență, reprezintă pe generalul José de San Martín, eliberatorul Argentinei.
- 2. BRAZILIA:** Unul din timbrele seriei emise în 1922, cu prilejul împlinirii a o sută de ani de la proclamarea independenței, reprezintă o scenă din lupta de la Ypiranga.
- 3. BOLIVIA:** Timbrul acesta a fost tipărit în 1909 pentru centenarul războiului de independență și-l reprezintă pe Simón Bolívar, întemeietorul statului Bolivia și eliberatorul Venezuelei, Columbiei, Ecuadorului, Perului și Panama.
- 4. CHILE:** Emis în 1910, timbrul acesta face parte dintr-o serie lungă de timbre asemănătoare, apărută cu prilejul împlinirii a o sută de ani de la lupta pentru independență; el reprezintă Primul Congres Chilean.
- 5. URUGUAY:** Exemplarul acesta a fost emis în 1930 pentru aniversarea centenarului luptei pentru independență.
- 6. COLUMBIA:** O piesă din seria (1910) reprezentând un alto-relief despre confirmarea libertății absolute a sclavilor, emisă cu prilejul centenarului independenței naționale.
- 7. ECUADOR:** „Pentru Guayaquilul independent” — iată titlul acestui timbru emis în 1920 și închinat împlinirii a o sută de ani de la înființarea statului.
- 8. VENEZUELA:** Iată un timbru emis în 1910—1911 cu prilejul împlinirii a o sută de ani de la lupta pentru independența țării.

- JAVIER MARTINEZ MIRANDA, LISTADE CORREA, CALEXICO, CALIFORNIA (S.U.A.); în limbile engleză și spaniolă, despre filatelie.
- JITENDRA KUMAR, SAELPUR (HEMKAPADA) BALASORE — ORISSA, INDIA; în limba engleză, despre sport, cinematograful, schimb de cărți postale, filatelie, fotografie.
- KUMAR KARTICK, R.N.P. ANDA SUELPUR (HEMKAPADA) MOTIGANJ, BALASORE — ORISSA, INDIA; în limba engleză, despre cinematograful, teatru, sport, literatură.
- DINU DAN, STR. HAIDUCUL BUJOR 2, RAION T. VLADIMIRESCU, BUCUREȘTI, ROMANIA; în limbile franceză, spaniolă și română, despre schimb de discuri, note, ziare.
- MONIKA ZIMMERMANN, WALDESRUH BERLIN MAHLSDORF, SCHARNWEBER-STR. 65, R.D.G.; în limbile engleză, germană și rusă.
- CHARLES LAAS 11 RUE DE LA MARNE, BISCHHEIM, BAS — RHIN, FRANȚA; în limbile germană și franceză, despre filatelie și alte teme.
- MAIEV TITUS, CLUJ, STR. BOLINTINEANU 4, ROMANIA; în limbile română, franceză, engleză, maghiară și rusă, despre filatelie.
- ERIC LAZNICKA, KREMS, OBERLANSTR. 11, AUSTRIA; în limba germană, despre fotografiile, filatelie, muzică.
- INGRID KLEIN, BERLIN N. 113, SCHIVELBEINERSTR. 43, R.D.G.; în limbile germană, rusă, engleză, spaniolă, despre cinematograful.
- H. TAN HAUW LIEM, GONDANGDIA KETJIL, DJAKARTA, INDONESIA; în limbile engleză și olandeză, despre filatelie, fotografie, sport.
- KARLHEINZ HOFROCK, WÜRZBURG, OTTO-RICHTERSTR. 20 R.F.G.; în limba germană, despre filatelie și cărți postale.
- ANTOANETA GARWALOWA, RUSSE 2, STR. VASIL KOLAROV 43, BULGARIA; în limbile germană și rusă.
- NARAIN SINGH, 70/10, BLOCK 7, GOIND NAGAR, KANPUR, U.P. INDIA; în limba engleză, pe diferite teme.
- LUU DINH QUY, 21 THAI PHUEN, HANOI, VIETNAM; cu toate țările, în limbile franceză, engleză, chineză și rusă, despre timbre, ilustrate și reviste.
- GERHARD KIRSCH, NEUKLOSTER KR. WISMAR, PLATZ DES FRIEDENS 5, R.D.G.; în limba germană, despre filatelie, sport și schimb de ilustrate.
- ȘTEFAN BURLACU, RĂCHITI 7 A, IAȘI, ROMANIA; în limbile franceză, rusă, italiană, pe diferite teme.
- KURT VERMEHREN, HAMBURG — ALTONA, BERGINSSTR. 13/III R.F.G.; în limba germană, pe toate temele.
- BAKIR HASAN, ARDJUNA 17, SEMERANG, INDONESIA; în limbile engleză și arabă, pe diferite teme.
- IIORA CAPPÀ, VIA BONOMI 2, GALLA-

- RATE (VARESE), ITALIA; în limbile germană, engleză, italiană, despre muzică, literatură și sport.
- HEINZ BYTZEK, GRAZ III, SCHRÖTTERGASSE 8/1, AUSTRIA; în limbile germană, engleză, franceză, italiană, olandeză.
- UDO MARTINS, ROSSLEBEN, GOETHE — OBERSCHULE, R.D.G.; în limbile rusă, engleză, germană, despre filatelie.
- PĂDURARU GRIGORE, STR. TALAZULUI 10, BUCUREȘTI, ROMANIA; în limbile engleză, franceză, rusă, greacă, maghiară, despre sport, filatelie, cărți postale, muzică, cinema, ziare.
- MAHESH PRASAD, 206 PHUTA CHOUPRA GANDHI GATE, JHANSI, U.P. INDIA; în limba engleză, despre literatură, filatelie.
- BEATRICE BEENGATZ, DÜSSELDORF, HOHENWEG 300, R.F.G.; în limbile germană și engleză, despre literatură, muzică, pictură.
- BARBEL TETLAFT, HALLE/SAALE, BARFÜSSERSTR. 12, R.D.G.; în limbile engleză și germană.
- SANDA UNGUREANU, STR. MIHAIL CORNEA 59, RAION GR. ROȘIE, BUCUREȘTI, ROMANIA; în limbile engleză, germană, franceză, despre literatură, muzică, cinematograful, sport.
- PASURAN SARAOSI, c/o P.N. BIRGANJ (NEPAL) RAXAUL, INDIA; în limba engleză, despre filatelie.
- CUTZ KRIEBISCH, HALLE/SAALE, BERNHARDYSTR. 17/III, R.D.G.; în limbile germană, rusă, franceză, engleză, despre filatelie și jazz.
- G. GOPALAN, BIR INDIA INTERNATIONAL HOUSE, 4 DALHOUSIE SQUARE EAST, CALCUTTA 1, INDIA; în limba engleză, despre filatelie și probleme generale.
- HELGA KLEIN, TIMIȘOARA, FRÖBL 55, ROMANIA; în limba germană, despre schimb de cărți postale și timbre.
- SIEGLINDE SCHÖNHERR, KARL-MARX-STADT, AUGUSTUSBURGERSTR. 390, R.D.G.; în limbile engleză, germană, rusă, despre literatură, fotografie și probleme de tineret.
- WONG TONG-TJANG, GG. KLENTJI DALAM I, DJAKARTA, INDONESIA; în limbile chineză și indoneziană.
- CHIRANJI LAL TULSGIAN, 58, RACE CORSE ROAD, INDORE (MP) INDIA; în limba engleză, despre filatelie.
- FLEMMING BÖTKER, ARHUS, WILLEMAESGADE 64, DANEMARCA; în limbile engleză și germană, despre filatelie.
- ȘTANICA VASILE, STR. LEONTE FILIPESCU 39, PITESTI, ROMANIA; în limbile rusă, franceză, engleză.
- PETRE NEUMANN, WIESENAN BEZ. FJO, R.D.G.; în limbile germană, franceză, rusă, despre filatelie, geografie, sport, literatură.
- MIHAIL SPREITZER, STR. LAURENTIU CLAUDIAN 10, BUCUREȘTI, RAION 23 AUGUST, ROMANIA; în limbile germană și română, despre filatelie.

CONCURS DE FOTOGRAFII

DI AGI CITITORI!

Vă anunțăm noul nostru „Concurs de fotografii-1959”. În numărul de față, veți găsi toate condițiile ce trebuie îndeplinite pentru participare. Am dori ca primele fotografii primite să poată fi publicate în primul nostru număr din 1959.

CONCURSUL ESTE DESCHIS PENTRU TOȚI

Pentru toți cititorii noștri ce iubesc arta fotografică, ce doresc să-și arate lucrările celorlalți și, bineînțeles, pentru cei ce sînt doritori de a obține unul din premiile noastre. Sperăm că acest concurs nu va servi numai să arate care dintre cititorii noștri sînt maestrii cei mai capabili în arta fotografiei, ci li va ajuta și pe aceia ce nu sînt încă experți, dar doresc să se perfecționeze.

Regulamentul „Concursului de fotografii-1959”

Concursul cuprinde 4 teme :

Tema I : Viața tineretului la muncă, la studiu și în timpul liber.

Tema a II-a : Reportaj despre activitatea organizațiilor de tineret în interesul tinerilor, pentru prietenia dintre popoare și pentru pace.

Tema a III-a : Reportaj fotografic pe o temă liber aleasă din viața tineretului.

Tema a IV-a : Sportul și turismul la tineri.

P R E M I I

PREMIUL I : Pentru cea mai bună fotografie sau cel mai bun reportaj, indiferent de temă — un minunat aparat fotografic și publicarea fotografiei pe coperta revistei.

Celelalte premii vor fi decernate separat pe teme.

PREMIUL I : Pentru cea mai bună fotografie sau cel mai bun reportaj la fiecare temă — un aparat fotografic sau un electrofon și publicarea fotografiei pe coperta revistei.

PREMIUL II : La fiecare temă — o culegere de discuri din diferite țări, un obiect de artă națională și un abonament gratuit pe un an la „Tineretul lumii”.

PREMIUL III : La fiecare temă — un stilou marca „Parker” și un abonament gratuit pe un an la „Tineretul lumii”.

ÎN PLUS : Pentru toate temele, 5 din cele mai bune fotografii vor fi răsplătite cu câte un premiu de încurajare (mențiune) — un abonament gratuit pe un an la „Tineretul lumii”.

Toți cîștigătorii vor mai primi și o diplomă de la revista noastră „Tineretul lumii”.

Toate fotografiile ce vor primi premii și mențiuni vor fi publicate cu numele autorilor. Pînă la sfîrșitul concursului, vom publica pe coperta a doua cele mai bune fotografii.

JURIUL CONCURSULUI

Contribuțiile vor fi apreciate de redactorii „Tineretului lumii”, a căror hotărîre va fi definitivă.

CONDIȚII TEHNICE

Fotografiile pot fi în culori sau alb-negru. Ele nu vor depăși dimensiunea de 13 × 18 cm. Hîrtia: lucioasă. Fiecare fotografie va trebui să poarte un titlu și să aibă pe ea numele autorului și adresa.

Nu se va trimite înapoi nici o fotografie decît dacă se cere în mod special.

1 octombrie 1959 va fi ultimul termen de trimitere

Fotografiile se vor trimite pe adresa următoare: „Concours de photos”, „Jeunesse du monde”, Benczur utca 34, Budapesta VI, Ungaria.

Participați la marea noastră „Concurs de fotografii-1959”! Fiecare din voi poate intra în posesia unuia din cele 33 de premii ale „Concursului de fotografii-1959”!

